

Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника
Факультет історії, політології і міжнародних відносин
Кафедра політології

ДИПЛОМНА РОБОТА

на здобуття першого (бакалаврського) рівня вищої освіти
на тему «Безпека в теоріях міжнародних відносин»

Виконав: студент IV курсу, групи ПНБ-42
Спеціальності 052
«Політологія. Національна безпека»
Семенюк Юрій Юрович

Керівник: доктор політичних
Монолатій Іван Сергійович

Рецензент _____

ЗМІСТ

ВСТУП	3
РОЗДІЛ 1. ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ ДОСЛІДЖЕННЯ	5
1.1 Ідеологія	5
1.2 Інформаційна безпека	15
1.3 Етнічність	23
 РОЗДІЛ 2 КОНЦЕПТУАЛЬНІ ПІДХОДИ ДОСЛІДЖЕННЯ ПРОБЛЕМ НАЦІОНАЛЬНОЇ БЕЗПЕКИ	 47
2.1 Безпека держави та ризики для національної безпеки.	47
2.2 Релігія як самосвідомість	58
2.3 Органи по боротьбі з небезпекою	64
2.4 Приклад безпеки держави на рівні інформаційної пропаганди	67
 ВИСНОВКИ	 76
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕЛЕР	80

ВСТУП

Актуальність теми. У сучасному світі міжнародні відносини стикаються з великими викликами, породжуючи нові форми загроз і конфліктів. Зростання гібридних воєн стало актуальною проблемою для міжнародної та національної безпеки. Ці нові конфлікти поєднують військові та невійськові засоби, включаючи кібератаки, дезінформацію, хакерство, змішану пропаганду та економічний тиск.

Вивчення питань міжнародної та національної безпеки в епоху гібридної війни є важливим з кількох причин. По-перше, ці конфлікти мають глибокий вплив на політичну стабільність, економічний розвиток і соціальну безпеку країн і регіонів. Вони становлять загрозу національному суверенітету, територіальній цілісності та глобальній безпеці. По-друге, зростаюча роль гібридної війни ставить під сумнів традиційні принципи міжнародного права, зокрема непорушність територіальної цілісності та ненасильницьке вирішення конфліктів. Це потребує перегляду та адаптації існуючих норм міжнародного права до нових викликів і загроз. По-третє, розуміння причин і наслідків гібридної війни є ключовим для розробки ефективних стратегій і політики для забезпечення національної та міжнародної безпеки.

Дослідження на цю тему дозволять виявити вразливі місця та недоліки існуючих систем безпеки та надати рекомендації щодо вдосконалення заходів запобігання та реагування. Ця тема особливо актуальна для України. Російська Федерація веде гібридну війну проти України з 2014 року, і в цій роботі згадуються різні аспекти системи національної безпеки України у сфері реагування на гібридні загрози та передбачення нових конфліктів. Тому актуальність обраної теми дослідження полягає в необхідності розуміння та аналізу проблем міжнародної та національної безпеки в епоху гібридної війни та військових конфліктів.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. У рамках написання даної

роботи стали в нагоді наступні праці вітчизняних та зарубіжних фахівців: монографія Д. Паламачука «Національна безпека», перш за все, вразливість систем національної безпеки до нових форм агресії, таких як гібридна війна та проксі-конфлікти. Монографія «Україна в системі міжнародної безпеки» за редакцією О. С. Власюка, в якій більш детально висвітлюються проблеми України як суб'єкта міжнародної безпеки, що активно бореться з гібридними загрозами, наводяться приклади проблеми гібридних воєн та тривають дослідження міжнародні та проксі-конфлікти, що становлять загрозу системі регіональної безпеки, а також методи та практики підвищення національної безпеки України в цій сфері.

Мета роботи: дослідити, основні проблеми міжнародної та національної безпеки в контексті сучасних загроз, теоретичну складову проблем, роботу міжнародних та регіональних безпекових організацій і проблеми національної безпеки окремих країн в цій сфері.

Для досягнення даної мети потрібно виділити такі **завдання:**

1. Окреслити основні теоретичні засади дослідження: визначити еволюцію та структуру поняття «міжнародна безпека»; виокремити систему та ієрархію національної безпеки.

2. Проаналізувати діяльність міжнародних організацій на прикладі ООН та ОБСЄ, щодо протидії гібридній агресії, а також виокремити регіональні безпекові організації в цьому плані.

3. Спробувати систематизувати стратегії сектору національної безпеки в різних країнах світу: країнах-членах НАТО; позаблокових країнах.

4. Дослідити методи попередження і ліквідування гібридних війн і проксі-конфліктів в системі національної безпеки України.

Об'єкт дослідження – сьогодення система міжнародної безпеки та системи національної безпеки деяких країн.

Предмет дослідження – проблеми та прогалини в системі міжнародної безпеки та секторах національної безпеки в сфері боротьби з гібридними загрозами та проксі-конфліктами.

РОЗДІЛ 1. ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ ДОСЛІДЖЕННЯ

1.1 Ідеологія

Основами державної безпеки є внутрішня і зовнішня безпека, і найчастіше проблеми з внутрішньою безпекою залежать від того наскільки велика ймовірність зовнішньої безпеки, якщо в державі існує сильна влада, яка не допускає імовірності пропаганди з зовнішніх держав, така країна має всі шанси успішно існувати, в важкі часи вижити а також використовувати свою пропаганду в своїх силах впливу та втручання інші країни, якщо цього не відбуваються [5, с. 43].

Завжди слід розуміти що державні пропаганда яка переростає в ідеологію може вберегти громадян від зовнішнього чи внутрішнього впливу до зовнішнього впливу відноситься вплив інших держав а також угруповань які діють від імені держави або в будь-яких інших цілях внутрішня пропаганда найчастіше носить релігійний або етнічний характер який може призвести до сепаратизму або до будь-якого екстремізму найчастіше якраз за головним завідувачем, того наскільки шкідливе те чи інше угруповання і наскільки воно близько до будь-якої радикальної найчастіше це раніше досить важко визначити, проте ґрунтовної безпеки повинна відповідати за те, що держава існує якісь елементи наведення тієї чи іншої діяльності, яка може нашкодити йому саме це є основою державної безпеки.

По-перше слід розуміти, що основою захисту від пропаганди є державна ідеологія, яка буде створювати образ навколишнього світу в думках громадян, які будуть розуміти. Що є для них корисними. Що є для них шкідливим, шкідливої діяльності якої може створювати проблеми всередині держави також це завжди сприятиме ліквідації будь-яких можливих причин створення іноземних шпигунів або будь-якої колабораціоністської направленості [5, с. 43].

Наводячи приклад України стає зрозуміло що якщо держава діє

Пропаганда будь-якої чужорідної державної освіти вона буде діяти якраз з метою чужої державної освіти в Україні таким стало Пропаганда Російської Федерації яка створювала великі проблеми з націоналістичною налаштованістю громадян та національним інтересом України, який сприймали себе тривалий час деякі регіони навіть якось і намагалися пройти на всі зусилля нашої країни, проте зараз Україна має шанс швидко і власну державну систему, яка буде заробляти виключно в наших інтересах, які працюватимуть не тільки братів і інтереси в російській федерації на будь-яких, інших держав які нам не вигідні [6, с. 281].

Найбільш примітивний спосіб маніпуляції є найефективнішим, оскільки жодна людина не бажає створити для себе проблему опираючись на примітивні інстинкти, такі подібні країни підбираються цьому чи іншому в купі тому що містить собі багато різних Націй, які можуть створювати проблеми і сепаруватися у своїх власних інтересах, не враховуючи інтереси зовнішнього політичного центру, якщо в таких державах не існуватиме єдиного політичного єдиного політичного контролю, то такі держави ризикують розвалитися. Дуже найближчий час рано саме це стало причиною розвалу якоїсь імперії.

Будь-яка залежність держави від будь-яких глобальних і роби створює до жителів цієї держави якісь іноземні уявлення про власний світ що може шкодити державі Надалі її власні справи і тому що тоді картину світу громадян доведеться перебудовувати під те, що вигідно найчастіше це саме таки працює проти самої держави Саме через це будь-які режими, які могли досягти будь- якого успіху, мали тільки свою власну ідею, яка була не подраздемо і яка їй не була в інших Націй, тобто вказуючи на свою власну індивідуальність, саме це якраз може допомогти державі тримати під контролем. Це допоможе е розуміти людям єдність та відчувати себе громадянами, від вас держава щоб вони не починали будь-які спроби сепаруватися або встановити власний режим і пишалися тим, що не є державною [6, с. 282].

Насправді в основах державної безпеки стоїть якраз такий ідеологія самої держави яка створює вигідні для неї обставини, і яка створює в образі громадян ці думки які здатні створити максимальну безпеку всередині самої держави, не шкодити їй тобто всі громадяни будуть відчувати себе її членами і суспільну діяльність приймати як належне, не кажучи вже про те що вони не будуть намагатися зробити будь-яких спроб та не говорячи вже про те що вони будуть змагатися між собою, якимось змінювати державний стрій, тому що вони будуть відчувати себе патріотами власної держави тільки такий режим допомагає врятувати державу від будь-якого внутрішнього переслідування і від будь-яких зовнішніх умішування тобто вони ніколи не будуть ставати іноземним агентами через те якраз таки доводиться знищувати те що називається свободою слова свобода слова існує як інструмент у вигляді того коли його вживають його частіше за все вживають тоді коли потрібно викинути якусь вигідну точку зору [7, с. 200].

А проти не вигідної інформаційної ідеології виступають будь-які репресії це може робити як держава так і будь-які соціальні групи які хочуть просувати свої ідеї і які можуть бути шкідливими для будь-яких інших соціальних груп які виступають проти них тому використовуючи це як аргумент вони наводять якби своє право створювати щось однак навіть це є якоюсь своєю ідеєю наприклад мусульманських країна свобода слова вважається далеко не таким потрібним у будь-яких аспектах життя сенсом як от, скажімо на державного заходу, чи в тих державах які стараються бути схожими на них як ідейну роботу котру повинна робити державна, структура і таким чином допомагати, оскільки таким чином ми демонструємо що народна пропаганда дуже поширена не тільки серед самої політичної спільноти а і серед самого населення, що дозволяє організовано підкріплювати ці тим ніби вони є нормальними, поширити ідеї які нам вигідні на території іншої держави [8, с. 79].

В наш час кібербезпека є неодмінним фактором інформаційної безпеки, тому що значна кількість інформаційного об'єму поширюється за допомогою

інтернету і саме через це необхідно визнати важливість підготовки цивільного населення яке щоденно проводить час у інтернет-мережі для того щоб зрозуміти наскільки ми можемо створити безпеку, якщо будемо серйозно ставитися до того що люди будуть усвідомлювати важливість інформації яку вони поглинають щоденно, коли вони замість того би самотушки аналізувати, приходячи до хибних висновків, будуть мати уже базу про те що є правильним а що є неправильним. Знову ж таки необхідно підмітити, що зараз кібербезпека є фактично ключовою частиною інформаційної безпеки, минув той час коли ідеологія поширювалася за допомогою плакатів, зараз інформаційну пропаганду можна вести новий за допомогою мемів тому люди повинні розуміти що існують конкретні ідеї які вигідні і які їм невигідні, та відштовхуватися від цього для того щоб створити вигідний їм інформаційне поле і не мати жодних проблем з політичною картиною світу, їм потрібно розуміти що є великий чинник який створений для того аби вони змінили свою позицію на ворожу, приймали рішення які є шкідливими на найбільш невигідних для них самих умов, зрештою вони будуть обдурені [9].

Тут потрібно розуміти що небезпека може надходити не лише із зовнішні джерела а і з внутрішніх оскільки є багато конкуруючих політичних сил які в будь-якій державі котра не є диктатурою де існує одноосібне правління, з однобоким баченням світу, і частіше через це якраз таки диктатура є стабільною оскільки за тих умов існує лише один можливий шлях бачення правди через що інформаційне поле даного регіону є більш однобоким так як на відміну від демократії, де існує різного роду бачення світу, різних політичних східноєвропейські чи азіатські тому це знову-таки говорить про важливість дивагі і важливість основ скажімо держави які підтримують будь-який релігійний лад от як мусульманське міряють все кораном тобто для них проблем є те що сказано в Корані, сказано в хадисах, тобто для них справедливим є те що вказано в ісламі вони не сумніваються в тому чи є ісланд родина тому що вони міряють правду ісламу в них все залежить від того наскільки це відповідає їх ідеології, якщо це не відповідає

їх ідеології вони це просто-напросто відкидають, тоді-ж як у людей які є більш світськими релігійні нахили є не такими сильними вони не сприймають релігію як частину культури своєї держави або кращому випадку сприймається і просто як етнічний елемент [9].

Саме через це створюється багато різного роду проблем які можуть бути шкідливими для них, тому вони можуть бути підлеглі під впливом будь-якої іншої ідеології будь-якої іншої віри через це вони є людьми які не мають власної позиції з приводу цього питання тому з наявність подібних якраз таки питань мають бути ліквідовані у державі повинно бути дуже сильна пропаганда єдності на будь-якій основі себто релігійні чи національні якщо в державі живе багато різних держав якщо там живе багато різних націй то тоді люди схиляються з частіше за все якраз таки до національної єдності або до релігійної єдності яка об'єднує всіх як громадян держави як представників однієї релігійної групи якщо там дуже багато різних етнічних меншин різної релігійної приналежності то тоді вже доводиться створювати образ зовнішнього ворога який хоче контролювати їх всіх і від нього їх захищає якраз таки єдиний центр той який не дає їх колонізувати, таким чином колонізуючи їх самих він створює образ єдності проти тих хто хоче колонізувати їх надалі, тобто він проводить свою пропаганду аби хтось інший не провадив там свою пропаганду, такі маніпуляції якраз таки створені для того аби створювати в державі будь- який лад.

Також такі методи використовуються різними угрупованнями, для того аби цей самий лад скинути, тому люди повинні розуміти в цілому як працює даного роду пропаганда, щоб захистити себе від неї однак більшість людей не любить думати, тому для них набагато кращим буде просто створити умови де їм не прийдеється цього робити, і в них буде конкретна картина світу яку їм не прийдеється порушувати тому що вона буде звершеною і будь-яке відхилення від неї для них буде вже ненормальним скажімо дуже різко такі питання можуть переміщуватися і змінюватися [9].

Як от наприклад питання стосовно ЛГБТ ще 20 років тому та навіть 10

до них відносилися дуже негативно на всіх країнах колишнього комуністичного блоку зараз на багатьох теренах до них відносяться все краще загалом представники молодого покоління якраз таки через те що діє західна ліберальна пропаганда стикаються дві точки зору одна одну дуже сильно критикують тому ведеться боротьба всередині держави тому ведеться будь-яка ідеологічна робота якщо державі це не шкодить вона такій боротьбі за частіше за все не вчиняє будь- який опір і не намагається її ліквідувати тим не менш якщо держава вважає це яку він нам оці загрозою для своєї власної цілісності воно буде намагатися знищити це будь-якими зусиллями воно буде намагатися знищити цю боротьбу і цю ідеологію воно буде намагатися підтримувати те що її вигідно скажімо мусульманських країнах такої боротьби ніколи не виникає тому що це загрожує їх національним інтересам тому що загрожує релігії яка утримує їх так само деякі християнських країнах як Грузія ми бачимо схожу картину тоді ж як держави які не мають чіткої релігійної чи ідеологічної роботи як от Китай котрий також не є релігійним але пропаганда ЛГБТ там обмежена боротьбою проти фемінізації може утримувати вигідні позиції які будуть грати на користь цієї держави, які будуть не допускати будь-яких ідеологічних робіт з боку будь- яких інших держав, звинуватити будь-яку країну у вмішуванні у внутрішні справи та є найпростішим способом створити ідеологію яка буде вигідна саме вашій державі [9].

Щоб обмежити або знизити вплив пропаганди будь-якої іншої держави необхідно створювати власну пропаганду. Як вже було сказано однак тим не менш потрібно виставляти і ворожу пропаганду як таку яка не вигідна державі тобто пропаганда іншої держави виставляється як вража тобто вони виставляються такими які намагаються втрутитися всередину держави та створити дестабілізацію саме таким чином діють пропагандистські способи КНР та російської федерації які намагаються таким чином позбутися всіх своїх ворогів створюючи їх образ іноагентів, тобто з початково зрадників щоб їх точку зору ніхто не хотів якраз таки підтримувати, вони розуміють що це

шкідливо для них, вони розуміють що це порушує їх державний лад тому для підтримання пропаганди вони створюють сильну державу яка захищає своїх громадян від будь-якого зовнішнього впливу котрий для них є проблемою [10, с. 102].

Тобто створити таку державу яка займає вигідне положення в світі і з якою рахується, а в іншому випадку ці люди будуть підтверджені пропаганді іншої держави і стануть від неї залежними тоді вже з ними ніхто рахуватися не буде.

Це дає громадянам можливість відчувати не лише захищеність, а й важливість таких з якими рахується, такими які можуть якось впливати не лише на свій власний а й на зовнішній стан геополітики, тому що якщо в них є сила - вони можуть розширюватися, тобто їх становище залежить не стільки від того скільки в їх державі буде отримано, їх державна ідеологія, а настільки наскільки вона пошириться на інших, тобто якщо для початку для того щоб захистити себе від інших за пропагандою федерації їй необхідно утримувати свої позиції на території власного державного утворення, то пізніше їх точка зору намагається ширитися на інші державні утворення які історично чи будь- яким іншим чином були з ними пов'язані, щоб створити собі ту популяцію яка буде лояльними до них, і таким чином вони вже можуть поширювати свої ідеології у будь-якому іншому просторі, вони можуть створювати тих хто потенційно асимілюється серед їх населення і потенційно зможе захотіти приєднатися до них [11, с.39].

Оскільки такий народ вже не буде бачити між тими кого асимільовано і собою будь-якої різниці, незалежно від того якщо вони навіть іншої релігії або іншої етнічності, створюється штучний образ братерства і штучний образ будь-якої єдності на який вони опираються щоб асимілювати населення будь-якої іншої держави. Саме таким чином вони можуть створити образ та хто буде якимось чином впливати на них і щоб захиститися від такого необхідно створювати власну пропаганду яка так само буде говорити що будь-яка інша держава яка не з'єднана з пропагандою вашої влади

намагається вмішатися внутрішні справи однак з цим потрібно балансувати щоб це не привело до будь-якої війни якщо держава проти якої ви дійсно виступаєте або від якої ви намагаєтеся захистити власні ділянки щоб вона не заважала створювати вигідно вам картину світу на території власної держави не вторгалися до вас.

Окрім того той самий фактор який впливає на безпеку різних етнічних груп в рамках однієї держави впливає і на їх розширення тому що створюється будь-який спільний фактор для того який може вказати наявність людей різного етнічного походження релігія чи ідеологія таким чином вони можуть створювати навіть угруповання лише за фактором того що вони мають єдиного спільного ворога який хоче виступати проти них саме цим рахунком ви можете отримати будь-який гарант безпеки на території не лише своєї а й будь-якої іншої держави таким чином державна безпека залежить не лише від міць є всередині своєї держави а від популярності власної ідеології за рамками своєї держави серед іншого населення котра може бути тим що підтримує ваші ідеології і буде сторонником вашої держави [12, с. 33]

Що стосується безпеки громадян будь-яка точка зору яка відмінна від цієї що популярна в нашій державі повинна бути виключена інакше вона може нашкодити державному строю.

Те що шкодить устрою вашої держави є вже для неї невідповідним теж шкодить громадянам які можуть поділяти ці ідеології які є у вас вже шкодить вам тому дане якраз такі угруповання можуть визнаватися такими які екстримі ліквідуватися незалежно від того наскільки вони реально загрозу несуть саме це якраз такі стабільність котра автоматично сприймається як вигідна позиція саме з такої точки зору дії пропаганда КНР тобто такої яка буде вигідна [13, с. 109].

Окрім там висвітлювання подій у вигідному світі завжди буде позитивно впливати на вас той самий КНДР виставляє себе як противником імперіалізму котрий комунізм трансформувалася власну ідеологію чучхе і саме

така ідеологія є характерною виключно для нього однак якби киндерос намагався розширитися чи мав можливості для цього він одразу буде створювати будь-які імперські ідеї А доки він не має можливості це робити він буде створювати інші ідеї які вказують на його мирність та нейтралітет а також виставляти звирячість його суперників саме це дуже сильно впливає на ідеологію.

Справді дуже важливим є якраз таки ідеологія котра підтримує популярність якраз таки вашої етнічної чи релігійної групи якщо ви будете космополітом то будь-які етнічні сили релігійні сили чи будь-які політичні сили які настроєні проти вас зможуть успішно поширюватися на території і потрібного якраз таки ідеологія того що будь-які громадяни їх держав являються рівноправними незалежно від того наскільки вони насправді нерівноправні тому що права громадян однієї етнічної групи чи нації ставляться вище від інших а ці не маючи спроти повинні бути згодні з ними тому що вони будуть вважатися чи то теми яких принижують чи то теми яким не даються розвинути і але це якраз таки буде обмежено знову ж тем наскільки вони вигідні державі з тих чи інших причин [9].

В багатьох країнах західної Європи зараз розвивається іслам котрий створює багато проблем а також мігранти котрі не можуть це асимілюватися тому що ніхто не створює для цього умов це ж якраз таки робить вигідними та авторитетним китайський режим який створює звичайні важкі проблеми для мусульман котрі намагаються його державний стиль а також територіальну цілісність що частіше всього стосується уйгурів і навіть якщо у йогори несуть з собою його значну небезпеку за ним відбувається жорстокий контроль якраз таки це створює образ авторитету котрий утримує сильною рукою владу і не дає створити проблеми своїм громадянам тоді як європейські держави займають позицію у очах людей слабких техніки не можуть захистити власних громадян тому відбувається багато критики.

Держава може існувати лише дати так і існує будь-що що може гарантувати її існування тобто будь-що що може гарантувати бажання людей

боротися за неї незалежно від того наскільки важливими є об'єктивні фактори тому що важливість - це те що існує лише в розумі людей якщо держава не може не проводити власної пропаганди незалежно від того чи є її населення воно буде в будь-якому випадку розділене це просто неможливо уникнути тому що буде створена будь-яка зовнішня пропаганда яка буде створювати умови для того аби вони боролися між собою А пізніше Це буде записано в історії як те що вони ворогували А от представники іншої держави допомагали їм це повинно бути ліквідовано якщо ви хочете аби вашій державі був мер необхідно розуміти що держава - це якраз таки організація яке повністю має охоплювати психіку та розум своє громадян створюючи в їх уяві образ світу вигідний всьому населенню для розвитку та виживання.

Безпека держави, як вже було сказано, напряду залежить від протидії будь- яким зовнішнім факторам які можуть приладити до появи інтересів іншої держави інтересів на вашій території саме це є шкідливим для правління правителя будь-якої країни тому він повинен установити жорстокий контроль над тим щоб не здавати громадянам підробитися пропаганді будь-якої іншої держави якщо вони будуть відповідати їй то тоді це буде не вигідно тому що буде популярна будь-яка інша держава, яка відповідає цій ідеології яку вона само створює однак якщо провадити пропаганду та що ви не даєте вмішуватися будь-кому у свою внутрішню політику [9].

Якщо ви будете захищати так народ в його очах і створювати важливість народу та важливість позиції яка звична для нього яка які цінності є вже для тих людей в такому випадку вони будуть займати більш значне місце в такому випадку ви будете зніматися тим хто може захиститися і наряд та створити потрібну якраз таки пропаганду однак це стосується того наскільки тоталітарної вашої влади в такому випадку можна створити пропаганду яка буде виправдовувати будь-які ваші дії. Будь-яка боротьба з тим хто не вигідний владі буде називатися боротьбою за безпеку держави незалежно від того наскільки об'єктивно вони шкідливі чи наскільки мають

будь-яке право на етнічні чи релігійні свідомості по міжнародним законам мати самооприділення.

Важливим є оцінювання тих речей які самі по собі не мають будь-якого суб'єктивного значення є фактично об'єктивними як от різні етнічні групи те що одні будуть називати право на самовизначення інші будуть називатися сепаратизмом те що вигідно називати в одній державі правом на самовизначення в іншій буде називатися сепаратизмом тому що інша держава буде якраз таки боротися проти подібних явищ на своїй території але підтримувати їх на чужій території щоб воно там розвивалося і це потрібно розуміти тому що ця схема є дуже примітивною однак вона завжди працює [9].

Без історії пропаганди таємності будь-який режим є не вигідним тому що тільки тоді коли буде вкладене будь-який обов'язок будь-якого громадянина бути вірним своїй державі тільки тоді вона може втриматися якщо толерувати будь-які меншини більш того наскільки це буде для вас вигідно ви можете втратити контроль над ними і будь-яка державність у вас буде порушена тому що вони не будуть.

І так, з цього всього виходить поняття чи ми розуміємо, що безпека повністю залежить від того наскільки держава активну роль веде в житті своїх громадян.

1.2 Інформаційна безпека

Кібербезпека є важливим фактором створення у свідомості громадського населення уявлення про те що є позитивним, та що є негативним і значною мірою визначає ставлення людей до того що формує ідеологію за якою вони визначають своє позиційне мислення на рахунок різних питань в геополітиці, і взагалі в житті, тому що для того аби ефективно нормувати мислення людей необхідно не просто чинити вплив на їх політичні погляди, а відштовхуватися від того що для них вже є

прийнятним, що є не прийнятним, саме таким чином ми можемо створити і у їх свідомості потрібні нам образи які зможуть забезпечити безпеку цивільного населення від участі в непотрібних рухах екстремізму.

Найкраще ці поняття визначити самим, оскільки в будь-якому випадку щось буде впливати та керувати людськими думками, те від чого вони відштовхуватимуться, але велика різниця в тому чи це буде вигідною нам силою, чи це якийсь радикальний та шкідливий для нашої державності вид інформаційної діяльності котрий можуть так само коригувати як внутрішні екстремістські угруповання, так і зовнішні. Таким чином для того щоб ефективно реалізовувати кібербезпеку необхідно створити серед людей поле тих думок які нам вигідні, і котрі будуть відповідно ширитися мережею, розуміння тих ідей які нам вигідні не просто проводячи свою пропаганду в інформаційному полі, що є першим необхідним, а й створення такої позиції яка не дасть людям реагувати на різні екстремістські та не вигідні пропагандистські лозунги [6, с. 283].

Сучасний етап розвитку української держави, як і багатьох держав світу, характеризується максимальною інформатизацією всіх сфер її життєдіяльності. В той же час перенесення багатьох процесів, зокрема й тих, що стосуються критичної інфраструктури, у т.з. кіберпростір, несе в собі разом з позитивними, також й негативні наслідки: уразливість цих процесів перед численними кіберзагрозами. Забезпечення безпеки у кіберпросторі є на сьогодні вкрай актуальним для нашої держави з огляду на те, що проти неї ведеться гібридна війна, одним з проявів якої є кібератаки на українські державні органи та установи, а також об'єкти критичної інфраструктури. З огляду на це, державі слід приділяти питанню кібербезпеки максимальну увагу.

Сьогоднішнє існування людства важко уявити без використання комп'ютерних та телекомунікаційних технологій. Розвиток інформаційного суспільства щодня набуває нових форм, які у підсумку впливають на формування думок, світогляду, звичок. Віртуальний світ стає буквально

всеохоплюючим. Саме він здатен спрощувати те, що ще вчора було занадто складним. Новітні інформаційні технології з кожним днем все більше інтегруються в наше повсякденне життя. Завдяки цьому, зокрема, набагато легшою та швидшою стала робота державних установ, промисловості, сфери послуг. Дедалі більше у своєму житті використовують новітні інформаційні технології й звичайні громадяни, для яких той же Інтернет став невід'ємною частиною їхнього повсякденного життя[6, с. 283].

Однак як і у багатьох речей в світі, у глобальному переході людства та його життєдіяльності у кіберпростір, окрім білих, є й темні сторони. Людство постає перед новим, досі невідомим видом загроз, які несуть йому не меншу небезпеку, аніж ті, з якими воно бореться протягом всього етапу свого розвитку. Несанкціоноване втручання в роботу комп'ютерних та телекомунікаційних мереж, виготовлення та розповсюдження шкідливих програм, атаки на об'єкти критичної інфраструктури, втручання у політичні процеси в країнах та особисте життя громадян, що в переважній більшості носить транснаціональний організований характер - все це побічні ефекти від того «спрощення», яке дає людству розвиток інформаційних технологій.

Не є винятком з правил й наша держава. Розповсюдження комп'ютерних вірусів, атаки на українські об'єкти фінансового та енергетичного секторів, викрадення комп'ютерної інформації та порушення правил експлуатації автоматизованих електронно-обчислювальних систем - це далеко не повний перелік кіберзлочинів, які відомі в Україні. Необхідно визнати що в даній ситуації те що дозволяє нам оборонятися, дозволяє нам також і нападати, тому поширення ідеології серед населення є необхідним для їх формулювання бачення світу, оскільки зараз для того щоб розвивати свою інформацію на території як своєї так і іншої держави нам не потрібні шпигуни, як це була в античні чи середньовічні часи, або нові часи модерністського періоду, зараз написати повідомлення можна в практично з дому і це дозволяє нам займатися власною пропагандою, для чого потрібна ідеологічна підкованість. Тому зараз ідеологічна свідомість населення стала

важливою як-ніж, тому що саме зараз ми можемо створити всі умови для того щоб нападати на інформаційні території інших держав так само як ці напади сприйняти, але так само ми повинні поширювати і усвідомленість народу щоб захистити себе від небажаних нам ідеологічних засад які не мають нічого спільного з нашою виручкою і часто діють лише через емоційні засади роблячи ставку на те що для людини є в розумінні правильним та звичним [6, с. 284].

Тому не створюючи умову для того щоб населення залишалося емоційно та ідеологічно підкованим ми створюємо умови які будуть сприятливими для нападу на таке населення кібернетичними та психологічними атаками, замість того щоб створити умови коли ми можемо самі вдаватися до таких дій та вдало утримувати будь-яку пропаганду що діє проти нашого народу. Якщо народ отримує емоційну та ідеологічну підкованість - він може самостійно робити ту повинен бути, вони не приймуть іншу картину, яку будуть сіяти представники іншої держави чи пропагандистської групи, яка діє не на нашу користь і відповідно зможуть захистити себе від подібного роду пропаганди в кіберпросторі.

Тільки завдяки освідченому населенню ми можемо перемагати у інформаційній війні та тісно пов'язаній з нею кібервійною, і це залежить якраз від того наскільки поширена політична грамотність серед таких людей. Якщо говорити про більш пасивне населення, яке є зараз, то необхідно опиратися на бачення світу яке було закладене в них з дитинства, щоб вони не могли прийняти те що є для них чужеродним та непотрібним. Саме таким повинні розцінюватися будь-які інформаційні позиції, що є не вигідними для нашої держави і саме це повинно бути основою роздумів людей які бачать ворожу пропаганду, та опираючись на те що для людей вже важливо утворювати щит в менталітеті проти того що має бути для них неприйнятним [6, с. 284].

Екстремізм та будь-яка інша внутрішня небезпека не обов'язково повинна спонсоруватися іншою державою, вона може бути спровокована

будь-яким угрупованням що вирішили відокремити себе від позиції офіційної влади та підтримують будь-яку шкідливу ідеологію - незалежно від того релігійну, політичну чи соціальну, котра може дуже сильно нашкодити державі в тому випадку якщо розвинеться і якщо замінить собою офіційну ідеологію держави та її точки зору, тому буде створювати ті поняття які вигідні їй стосовно того що є шкідливим і що є корисним.

Лише в такому випадку держава може спокійно існувати: головна умова - якщо вона не допустить створення подібних організацій на своїй території, у іншому випадку вона зазнає дуже важких втрат, це для неї завершиться повним крахом. Можлива навіть повна зміна режиму а також зміна влади в цілях того чи іншого угруповання.

Яскравим прикладом такого дійства є Афганістан, де режим талібану бореться за існування вже роки, захопив владу в країні і, врешті, кілька разів йому це. Необхідно розуміти що існує дві великі ділянки інформаційного простору який ми можемо розглянути: той, що повинен блокуватися та знаходитися під контролем спеціальних державних органів, та той що може і буде сприйматися саме людьми, для чого нам необхідно створювати картину якою громадяни будуть розцінювати ту чи іншу інформацію. Насправді для того щоб виграти інформаційну війну необхідно соціально контролювати ці інформаційні потоки, що існують всередині держави, тому створюється інформація про обмеження свободи слова, але і залежних соціальних груп тому що ці частини населення які вигідні державі завжди мали слово, а ті які не вигідні завжди замовчувалися, і це потрібно розуміти, всі "свободи слова" є умовністю тому слово мають право лише ті громадяни які не привозять державу до найшвидшого розпаду, ідеї яких є цензурними, залежно що як такими розцінювати, оскільки існує різного роду пропаганда та побудована на звинуваченнях інформаційна нападницька діяльність котра спрямована не тільки проти зовнішніх сил, а й на те би дискредитувати своїх політичних конкурентів стосовно того хто з них більше діє на руку ворога [6, с. 285].

Що необхідно розуміти для того аби вберегти населення, так це те що

існує єдина національна ідея і вона виключно в створенні сильної державності, для чого і необхідна незалежність і ці умови які її створюють, саме таким чином ми можемо зрозуміти яка інформація для нас є підходящою. Таким чином знову ж підкреслюється необхідність нормалізації серед населення активної громадської позиції стосовно тих чи інших поглядів, і навіть більше того кажучи, активації населення яке є політично пасивним, так як воно теж повинно мати ці уявлення про світ, які є нам вигідними.

Окрім того частина населення яка так чи інакше бере участь у будь-якій ідеологічній боротьбі, так як є представником цієї чи іншої групи і саме завдяки тим поняттям яким вони керуються ми повинні створювати для них напрям і вектор думок, стосовно того що є добрим а що є поганим, щоб ми могли створити пізніше умови за якими вони будуть відсіювати не потрібну пропаганду. Простіше кажучи - якщо в них вже є уявлення про те яким світ напрямків, ті чи інші опозиційні сили не намагаються використати всередині держави позиції що можуть бути вигідні представникам іншої держави, для досягнення політичних успіхів, що фактично робить вплив чужорадної пропаганди серед суспільства сильнішим і вони в результаті спричиняють швидкий розкол всередині держави [6, с. 286].

До найпоширеніших прийомів медіаманіпуляцій належать такі:

1. Контролювання інформаційних потоків, «порядок денний»: висвітлення лише тієї достовірної інформації, яка потрібна маніпуляторів. Йдеться, отже, про навмисне замовчування суспільно значущої інформації, ігнорування фактів, їх фільтрацію, зокрема й через цензуру. Наприклад:

«Підписання важливої міжнародної угоди». Яка з цих подій попаде на першу полосу новин, а яка взагалі не буде висвітлена, залежить від гейткіпера.

2. Фабрикування фактів. Фабрикувати означає виготовляти, штучно створювати «факти», а не відображати реальний стан справ. Для позначення неправдивої, сфальшованої інформації існує поняття «фейк». Оскільки

фейкову інформацію масово поширюють сучасні медіа, то на її ознаках ми зупинимося далі докладніше.

3. Дозування інформації (Зміна змісту інформації через втрату її справжнього контексту). Повідомляють лише частину відомостей, а решту ретельно приховують. Як результат, картина реальності спотворюється. Так буває тоді, коли цитату, фрагмент відео спеціально виривають із цілісного тексту або коли медіаповідомлення тенденційно конструюють із різних фрагментів.

4. Навішування (наклеювання) ярликів: безпідставно звинувачувати когось у чомусь, приписувати негативні якості, соціально несхвалювані вчинки, ганебну поведінку для дискредитації особи, соціальних груп, ідей тощо.

5. Велика брехня – улюблений прийом Й.Геббельса, який стверджував, що чим нахабніша й неправдоподібніша брехня, тим швидше у неї повірять. Головне – подати її максимально серйозно [9].

Глобальному плані і щонайменше у вигляді сепаратизму, тому українцям необхідно сильна ідеологія на фоні єднання етнічної свідомості що буде створювати всі умови для того аби не виникало будь-яких ризиків державній безпеці та безпеці громадян.

Таким чином, на прикладі України ми яскраво бачимо що якби держава бралася за інформаційну безпеку народу коли це було необхідно, та потрібно з самого початку, а не створювала умови того щоб нація була пасивною в цьому плані та не вела себе імпотентно то не сталося-б так що інша держава ,тим паче ціленаправлено, могла вторгнутися в інформаційний простір та створювати вигідну її картину світу від якої пізніше людей необхідно буде профілакувати. Так само необхідно створити всі умови для того щоб не виникло будь-якого конфлікту, та будь-яких настроїв, які могли-б створити погану обстановку всередині держави в плані державної безпеки. Стрімкий розвиток цифровізації в Україні, який ми спостерігаємо в останні роки, спровокував створення новітнього інформаційного суспільства і, як наслідок -

виникнення таких явищ як «кіберзагрози» та «кібератаки» у банківській, воєнній, критичній інфраструктурі тощо.

У зв'язку з цим до національної безпеки держави цілком виправдано відносять інформаційну безпеку як самостійний елемент національної безпеки. Нове звучання інформаційна безпека набула через повномасштабне вторгнення Російської Федерації в Україну. Держава-агресор проводить жорстокі підступні військові дії не лише на території нашої держави, але й в інформаційному просторі. Спеціальні інформаційні операції російської федерації спрямовуються на ключові демократичні інституції (зокрема, виборчі), а спеціальні служби держави-агресора намагаються посилити внутрішні протиріччя в Україні та інших демократичних державах [13, с.110].

Застосовані Російською Федерацією технології гібридної війни проти України, у тому числі моделі і механізми інформаційного втручання, поширюються на інші держави, швидко адаптуючись до локальних контекстів та регуляторних політик. Необхідність гарантування інформаційної безпеки зумовлюється, по- перше, потребою забезпечення національної безпеки України в цілому, по- друге, існуванням таких загроз інформаційній сфері країни, які можуть завдавати значної шкоди загальним національним інтересам, по-третє, врахуванням того, що за допомогою інформації можна впливати на зміну свідомості і поведінку людей. Завдання інформаційної безпеки - створення системи протидії інформаційним загрозам та захист власного інформаційного простору, інформаційної інфраструктури, інформаційних ресурсів держави.

Державна політика щодо забезпечення інформаційної безпеки є важливою складовою національної безпеки. В її основі повинна бути системна превентивна діяльність органів державного управління щодо надання гарантій інформаційної безпеки особистості, соціальним групам, суспільству і державі в цілому. Дослідження інформаційної безпеки як об'єкта злочинів проти основ національної безпеки України в умовах війни є важливим та вкрай актуальним. Зважаючи на уроки, які Україна для себе

перенесла і змогла стримати власні державні кордони, навіть не території де вони суміжні з федерацією необхідно зробити висновок того що потрібно створювати те про що йшлося раніше: ідеологію серед населення, в результаті неможливість піддаватися будь-якій спробі чужих зон впливу, та створить армію вмотивованих людей яка буде стояти на захисті держави з особливою відданістю, оскільки пасивність населення викликана пасивність знову-ж таки влади, виховав покоління з яким необхідно багато працювати для того щоб створити незалежність нації навіть в тому плані де українці віддалені від московитів, досі існує конкретна залежність значної частини населення яка перебувала в пливів їх сфери медіа [16, с. 26].

Отож, підсумовуючи - сильна ідеологія серед українців створить суспільство яке буде здатне не тільки оборонятися та створювати безпеку на території власного простору, а й захищатися в фізичному плані, окрім того буде створено сильні структури які будуть складатися з вмотивованих людей незалежно від будь-яких зовнішніх та внутрішніх факторів, що могли-б створити будь-які проблеми на території України та вести пропаганду в кіберпросторі інших держав, яка буде для України вигідна.

1.3 Етнічність

Етнічність відіграє вкрай велику роль в справі національної безпеки, тому що є сильним та серйозним об'єднуючим фактором який на думку багатьох людей і повинен формувати державу, внаслідок чого відіграє значну роль в самій етнічності яка повинна опиратися на те щоб забезпечити державну безпеку, вона грає дуже велику роль оскільки представники однієї етнічної групи історично є братами, тому необхідно розуміти що вони повинні триматися одне одного та діяти в єдиних інтересах що якраз таки створює національну безпеку, так як одна етнічність сумарна широкому плані і означає одну націю [19].

Фактично, багато держав нашого світу засновані на етнічній

приналежності так як вони утворені представниками конкретної нації, яка може існувати і поза державами, прикладами таких народів що різною мірою борються за незалежність зараз є уйгури, курди, белуджі та тибетці. Розуміти, що як такого фактору який створює націю, котра повинна чи не повинна існувати в абсолюті немає, тому багато хто посиляється на спорідненість і найлегше це робити саме на етнічній основі. Завдяки тому що об'єднання націй спирається на етнічні ідентичності можна утворити доволі сильну базу для того щоб протидіяти будь-якій державній пропаганді, себто будь чому що не відповідає інтересам нації чи не діє в інтересах конкретної етнічності та асоціювати цю етнічність з державною приналежністю до конкретного режиму є найбільш ефективним способом створити єдність нації, так як відчуваючи загрозу роздроблення та поділення між сферами впливу інших держав етнічність не захоче привести себе до такого положення, та створювати будь-які проблеми всередині себе [19].

Окрім того самостійність етнічних груп є головним фактором сепаратизму, так як конкретна нація завжди буде хотіти отримати незалежність тією чи іншою мірою та мати самоврядування, так як нація заснована на крові і мові, тому ці фактори завжди впливають на те що кожен, відповідно, хоче аби його мова була поширеною і не тільки серед його народу, частіше за все щоб асимілювати інші, тому мови немає про те щоб хтось хотів сам бути асимільованим, різниця полягає у тому що на етнічному рівні це простягається ще більш сильного, оскільки ніхто не хоче "втратити" свою кров, природно кожна жива істота хоче бачити себе та продовження себе у своєму потомстві, тому це є неефективнішим способом того щоб об'єднувати людей на фоні спільних інтересів просування мови та своєї етнічності, замість того щоб бути у сфері впливу будь-яких сторонніх сил котрі можуть цьому народу зашкодити та використовувати для того щоб завойовувати інші наради і паралельно асимілювати в будь-якому випадку, такий сценарій для будь-якої нації є повністю не вигідним, тому якраз таки те що нація формується на основі етнічності і створює умови для того аби різні народи

боролися за свою незалежність, а маючи державу незалежність максимально сильно утримували розуміючи що їх культура та кров під загрозою.

Фактично для жодної нації більших факторів немає тому що навіть ті нації котрі створені штучно, такі як Америка чи будь-яка держава колоніального світу, де немає єдності на фоні нації та крові, єднається на фоні мови, оскільки єдина мова могла виникнути лише в людей котрі споріднені між собою про що говорив сам очільник Сінгапуру який є його творцем, Лі Куан Ю, і зрозуміло що ці слова є небезпідставними, так як саме на фоні єдиної етнічності формується світогляд захисту цієї самої етнічності та навіть ілюзія єдності на фоні етномовної спільноти що створює дуже сильну потужну та згруповану сукупність людей, які розуміють що в них є саме те спільне за що варто боротися, не говорячи вже про інформаційну спільну боротьбу такі люди не захочуть стояти на шляху одне одного та створювати проблеми, тому у ідеології етнічність є ще більш важливим фактором ніж релігія, так як створює природну ілюзію об'єднання людей або навіть ілюзію на фоні мови у тому випадку коли її як такої на етнічному фоні немає, як, знову зазначалося, це робиться у багатьох державах нового світу, тому етнічність є важливим фактором у ідеології яка повинна об'єднувати різних людей, так як історично ці люди у вигляді нації пройшли великий шлях [19].

Можна навести ще цілий ряд прикладів. Але справа тут полягає в іншому, у складності адекватного визначення феномену етнічності. Цим, до речі, пояснюється і те, що часом її розглядають як етнічну ідентичність, не враховуючи, що остання не тотожна етнічній ідентифікації як простому ототожненню індивіда з тим чи іншим етносом, оскільки водночас відбиває глибину прагнення людини до такого ототожнення і міру впливу ідентифікації на її поведінку.

Необхідно розуміти що на фоні цього індивід відчуває себе таким який пов'язаний історичною та культурною долею з іншими тому не буде іти проти них що створює мінімальний ризик та ануляцію екстремізму. Втім, людина може свідомо маніпулювати своєю етнічністю залежно від ситуації

(відповідним чином поводити себе, одягатися й т. ін.), що дозволяє говорити про рухливість етнічних меж, а в окремих випадках і про їхню двоїстість: межі, що визначаються усередині групи можуть відрізнятися від меж, якими вони уявляються зовнішньому спостерігачеві. Бо зовнішні межі є наслідком міжетнічної взаємодії, у той час як внутрішні — володіння членами етнічної групи спільним культурним знанням. Відповідно, для зовнішнього спостерігача певна етнічна група може уявлятися гомогенною групою із спільними рисами і цінностями, а, насправді, вона може мати безліч поведінкових альтернатив, ускладнюючи тим самим визначення етнічних меж [19].

Розуміючи це необхідно створити умови державі для того щоб вказувати на взаємозалежність людей в рамках її держави на етнічній свідомості якщо ця держава є моноетнічною створюючи уявлення того що інтереси конкретної нації стоять вище інтереси інших націй саме через їх приналежність до конкретного етнічного типу і не давати групами розповсюджувати сепаратистські ідеї про відділення від держави оскільки це може нанести значну шкоду сепаратизмі та колабораціонізмі, прямому чи посередницькому. Необхідно зазначити що тільки взаємно необхідно зазначити що на фоні того що нація є єдиною у рамках спорідненості крові і культури здатна отримати цю націю далеко від впливу інших та фактично анулювати його що можливо лише при грамотному державному керуванні яке не спричиняє конфлікт усередині держави неважливо пасивністю чи прямою зацікавленістю. Етнічність зовсім не випадково асоціюється з внутрішнім змістом людини. Будь-яка інша якість особистості, що пов'язана з її ідентифікацією, як правило, функціональна у

Тобто ми можемо побачити, що національна безпека України є багатокомпонентним та багатоаспектним поняттям, і для її активної практичної реалізації повинні тісно співпрацювати майже всі внутрішні та зовнішні державні системи.

Державні органи які відповідно до своїх повноважень здійснюють

практичний захист національних інтересів прийнято об'єднувати в сектор безпеки і оборони [9].

Сектором безпеки і оборони України відповідно до норм вже згаданого Закону України «Про національну безпеку України» виступає система органів державної влади, Збройних Сил України, інших утворених відповідно до законів України військових формувань, правоохоронних та розвідувальних органів, державних органів спеціального призначення з правоохоронними функціями, сил цивільного захисту, діяльність спрямована на захист національних інтересів України від загроз.

Необхідно зазначити, що всі ці складові несуть з собою ту частину оборонної безпеки яка впливає і на внутрішню і на зовнішню пошвтику і фактично є класифікацією безпеки держави взагалі.

Помилка української держави в тому що за національну безпеку вона взялася лише тоді, коли їй пройшлася дійсно важко в становищі, в інформаційному плані і в плані ведення війни замість того щоб створити умови коли такі проблеми не існували-б, тим не менш зважаючи на те що в умовах війни Україна досі утримує свою незалежність є великі шанси створити сильне суспільство, для чого необхідно використовувати грамотну інформаційну пропаганду що буде впливати на свідомість людей та створювати те уявлення світу яке українцям було-б вигідно для того щоб уникнути подальших конфліктів але на жаль така політика зараз проводиться дуже-дуже мляво, тому ми не можемо говорити ні про що, що могло-б створити умови серйозної ідеологічної обробки українців яка здатна перевести це суспільство через війну та створити всі умови щоб такої війни надалі не виникало як мінімум у кібербезпеки України з метою створення умов для безпечного функціонування кіберпростору, його використання в інтересах особи, суспільства і держави [19].

Стратегічний оборонний бюлетень України - документ оборонного планування, що розробляється за результатами оборонного огляду та визначає основні напрями реалізації воєнної політики України, стратегічні цілі

розвитку та очікувані результати їх досягнення з урахуванням актуальних воєнно- політичних загроз і викликів [19].

Стратегія громадської безпеки та цивільного захисту України - документ довгострокового планування, що розробляється на основі Стратегії національної безпеки України за результатами огляду громадської безпеки та цивільного захисту і визначає напрями державної політики щодо гарантування захищеності життєво важливих для держави, суспільства та особи інтересів, прав і свобод людини і громадянина, цілі та очікувані результати їх досягнення з урахуванням актуальних загроз[19].

Стратегія розвитку оборонно-промислового комплексу України - документ, що розробляється за результатами огляду оборонно-промислового комплексу України та визначає пріоритетні напрями державної військово-промислової політики, цілі реформи оборонно-промислового комплексу та очікувані результати їх досягнення з урахуванням актуальних воєнно-політичних загроз і викликів [19]/

Законодавче визначення поняття національної безпеки наводиться у однойменному Законі України «Про Національну безпеку України», за яким під даним терміном розуміють захищеність державного суверенітету, територіальної цілісності, демократичного конституційного ладу та інших національних інтересів України від реальних та потенційних загроз інтересів України від загроз, а також громадяни та громадські об'єднання, які добровільно беруть участь у забезпеченні національної безпеки України[19].

Сили безпеки - правоохоронні та розвідувальні органи, державні органи спеціального призначення з правоохоронними функціями, сили цивільного захисту та інші органи, на які Конституцією та законами України покладено функції із забезпечення національної безпеки України;

Сили оборони - Збройні Сили України, а також інші утворені відповідно до законів України військові формування, правоохоронні та розвідувальні органи, органи спеціального призначення з правоохоронними функціями, на які Конституцією та законами України покладено функції із

забезпечення оборони держави [19].

Стратегія національної безпеки України - документ, що визначає актуальні загрози національній безпеці України та відповідні цілі, завдання, механізми захисту національних інтересів України та є основою для планування і реалізації державної політики у сфері національної безпеки; національної безпеки України - документ, що визначає актуальні загрози національній безпеці України та відповідні цілі, завдання, механізми захисту національних інтересів України та є основою для планування і реалізації державної політики у сфері національної безпеки;

Стратегія воєнної безпеки України - документ, у якому викладається система поглядів на причини виникнення, сутність і характер сучасних воєнних конфліктів, принципи і шляхи запобігання їх виникненню, підготовку держави до можливого воєнного конфлікту, а також на застосування воєнної сили для захисту державного суверенітету, територіальної цілісності, інших життєво важливих національних інтересів[19].

Стратегія кібербезпеки України - документ довгострокового планування, що визначає загрози кібербезпеці України, пріоритети та напрями забезпечення боротися з ворожими групами для того щоб зможти захистити власну ідентичність та у широкому сенсі життя своїх людей, що повинно було спричинити до мирного існування опираючись на становище своєї країни. Неадекватне ставлення до власної безпеки, громадян, державної безпеки, ідеологічної підготовки громадян стали наслідком того що зараз в Україні точиться значною мірою війна, і це можна розподілити на дві загальні групи причинно-наслідкового зв'язку: по-перше те що Україна тривалий час інформаційно знаходилася в союзі з московією і відповідно звикла асоціювати себе якоюсь мірою з ними, що привело до значних сепаратистських настроїв серед українців та великої поширеності московницької ідеології навіть серед тих хто не хоче жити у складі федерації, по-друге це те що Україна знаходилася в прямому економічному впливі

федерації замість того щоб якнайшвидше покинути його, як це за аналогією зробили держави Балтії [19]..

Якби Україна створювалася умови для того щоб українське суспільство від самого початку визнавало себе як щось окреме та не мала ніякого зв'язку з тим що і як хоче бачити нас московія, не знаходитися у її сфері впливу - ми-б мали всі шанси уникнути цієї війни. Саме нехтування, при тому свідоме, державною безпекою в сподіванні що ця безпека буде захищена кимось іншим призвели до того що зараз в Україні дуже важка ситуація і фактично політику націоналізації потрібно проводити в тих умовах, коли ведеться війна, щей так не ефективно як з кінця 2023, що доволі таки важко. В цілому у цій сфері в якій в Україні традиційно розглядають безпеку діє така систематика [19]..

Сектор безпеки і оборони - система органів державної влади, Збройних Сил України, інших утворених відповідно до законів України військових формувань, правоохоронних та розвідувальних органів, державних органів спеціального призначення з правоохоронними функціями, сил цивільного захисту, оборонно-промислового комплексу України, діяльність яких перебуває під демократичним цивільним контролем і відповідно до Конституції та законів України за функціональним призначенням спрямована на захист національних фінансування тероризму - надання чи збір будь-яких активів прямо чи опосередковано з метою їх використання або усвідомленням можливості того, що їх буде використано повністю або частково:

- для будь-яких цілей окремим терористом чи терористичною групою (організацією); (абзац сімнадцятий частини першої статті 1 у редакції Закону України

- для організації, підготовки або вчинення терористичного акту, втягнення у вчинення терористичного акту, публічних закликів до вчинення терористичного акту, створення терористичної групи (організації);

- сприяння вчиненню терористичного акту, проходження навчання

тероризму, перетинання державного кордону України з терористичною метою;

- провадження будь-якої іншої терористичної діяльності, а також спроби вчинення таких дій.

Для протезії в будь-якому прояву імперіалізму руснявої федерації намагається також виставляти свої зусилля Казахстан Узбекистан Грузія та інші держави пострадянського простору які створюють все щоб не стати наступними маріонетками чи напалим бою який може вибрати для себе Федерація яка зараз зайнята війною в Україні оскільки Україна була найважливішою з республік радянського союзу під який намагалися якраз таки навіть стати схожою Федерація не дивлячись на те що прадніх ресурсів там значно більше однак харчового ресурсу куди більше в Україні це якраз таки створює Україну як набагато більш економічно важливо А історія Київської Русі робить Україну дуже сильно важливою історичною територією через що українці не усвідомлюють до кінця свою роль однак це якраз такий результат відсутності пропаганди в українському медіапросторі.

Необхідно розглянути те, як інформаційна державна безпека була тривалий час проігнорована Україною, оскільки Україна тривалий період часу опиралася на союз з іншими державами, замість того щоб самостійно забезпечити власну інформаційну безпеку і як наслідок анулювати будь-які ризики сепаратизму та екстремізму на території власної держави, з чим пов'язана необхідність (абзац п'ятий частини першої статті 1 із змінами, внесеними згідно із Законом України від 17.06.2020 р. N 720-IX) терористична діяльність - діяльність, яка охоплює:

- планування, організацію, підготовку та реалізацію терористичних актів;
- підбурювання до вчинення терористичних актів, насильства над фізичними особами або організаціями, знищення матеріальних об'єктів у терористичних цілях;
- організацію незаконних збройних формувань, злочинних

угруповань (злочинних організацій), організованих злочинних груп для вчинення терористичних актів, так само як і участь у таких актах; вербування, озброєння, підготовку та використання терористів; пропаганду і поширення ідеології тероризму;

– пропаганду російського нацистського тоталітарного режиму, збройної агресії Російської Федерації як держави-терориста проти України;

(частину першу статті 1 доповнено новим абзацом дванадцятим згідно із Законом України від у зв'язку з цим абзаци дванадцятий - двадцять шостий вважати відповідно абзацами тринадцятим - двадцять сьомим) проходження навчання тероризму;

(частину першу статті 1 доповнено новим абзацом тринадцятим згідно із Законом України від перетинання державного кордону України з терористичною метою;

(частину першу статті 1 доповнено новим абзацом чотирнадцятим згідно із Законом України у зв'язку з цим абзаци тринадцятий - двадцять п'ятий вважати відповідно абзацами п'ятнадцятим - двадцять сьомим, абзац чотирнадцятий статті 1 із змінами, внесеними згідно із Законом України від 21.03.2023 р. N 2997-IX) фінансування та інше сприяння тероризму;

(абзац п'ятнадцятий статті 1 у редакції Закону України від 18.05.2010 р. N 2258-VI) [19]

Положення цього Закону не можуть бути застосовані як підстава для переслідування громадян, які, діючи в межах закону, виступають на захист своїх конституційних прав і свобод.

Виходячи законодавство України вживаються терміни:

– тероризм - суспільно небезпечна діяльність, яка полягає у свідомому, цілеспрямованому застосуванні насильства шляхом захоплення заручників, підпалів, убивств, тортур, залякування населення та органів влади або вчинення інших посягань на життя чи здоров'я ні в чому не винних людей або погрози вчинення злочинних дій з метою досягнення злочинних цілей;

– терористичний акт - злочинне діяння у формі застосування зброї, вчинення вибуху, підпалу чи інших дій, відповідальність за які передбачена статтею 258 Кримінального кодексу України.

– активи, що пов'язані з фінансуванням тероризму та стосуються фінансових операцій, зупинених відповідно до рішення, прийнятого на підставі резолюцій Ради Безпеки ООН, - кошти, майно, майнові і немайнові права, що повністю або частково, прямо чи опосередковано належать або перебувають під контролем осіб, що пов'язані з провадженням терористичної діяльності або щодо яких застосовано міжнародні санкції, та активи, які отримані або походять від таких коштів, майна, майнових і немайнових прав, а також інші активи зазначених осіб;

– технологічний тероризм - кримінальні правопорушення, що вчиняються з терористичною метою із застосуванням ядерної, хімічної, бактеріологічної (біологічної) та іншої зброї масового ураження або її компонентів, інших шкідливих для здоров'я людей речовин, засобів електромагнітної дії, комп'ютерних систем та комунікаційних мереж, включаючи захоплення, виведення з ладу і руйнування потенційно небезпечних об'єктів, які прямо чи опосередковано створили або загрожують виникненням загрози надзвичайної ситуації внаслідок цих дій та становлять небезпеку для персоналу, населення та довкілля; створюють умови для аварій і катастроф техногенного характеру [19].

Особливою формою екстремізму є тероризм хоча це можна інтерпретувати як одне явище оскільки екстремізм і тероризм ведуть з собою якраз таки руйнівну силу однак експеримент має чіткі цілі тероризм може мати скоріш за все будь-яке руйнівне значення без чіткої ідеології захисту не те що ідеологічно підкованих суперників та враже гарний а звичайних банформує необхідно тримати будь-який захист тому і функціонують поліція та армія залежно від рівня підготовки що стосується тероризму якраз таки це є небезпечним для держави тому що ставить під штамп небезпечна життя його громадян під штамп який може накладати небажання проживати в державі та

вийхати з неї туди де життя буде комфортним тому протитерезма необхідно вчиняти будь-якого роду боротьбу щоб захистити своє громадян від нього.

Якщо це можливо взагалі необхідно просто-напросто запобігти цьому щоб Тереза не міг втрутитися в життя людей.

Згідно із законодавством України, терористичною визнається діяльність, яка охоплює:

- планування, організацію, підготовку та реалізацію терористичних актів;
- підбурювання до вчинення терористичних актів, насильства над фізичними особами або організаціями, знищення матеріальних об'єктів у терористичних цілях;
- організацію незаконних збройних формувань, злочинних груп або злочинних організацій, організованих злочинних груп для вчинення терористичних актів, а також участь у таких актах;
- вербування, озброєння, підготовку та використання терористів;
- пропагування та поширення ідеології тероризму;
- фінансування завідомо терористичних груп (організацій) та інше сприяння їм [19].

Цей закон з метою захисту особи, держави і суспільства від тероризму, виявлення та усунення причин і умов, які його породжують, визначає правові та організаційні основи боротьби з цим небезпечним явищем, повноваження і обов'язки органів виконавчої влади, об'єднань громадян і організацій, посадових осіб та окремих громадян у цій сфері, порядок координації їх діяльності, гарантії правового і соціального захисту громадян у зв'язку із участю у боротьбі з тероризмом якого роду іншого революції для того щоб змінити владу і можливо нерідко на користь зовсім іншої держави.

Хоча йде в ячні роботи можуть бути сильними в будь-якою мірою однак все- таки якщо існує вірогідність виникнення на території якихось кремлівського повінь незалежно від того яке воно має походження етнічне соціальне релігійне чи політичне в будь-якому випадку подібного роду села

може виникнути тому на повсякчас потрібно охороняти території скільки навіть якщо пропаганда буде дуже сильною розрахованою на будь-яку людину та зможе то бути нав'язаною будь-кому.

Без армії будь-яка мотивація просто-напросто пропадає вигляд держави пропадає вигляд її сильної аргументації пропадає тому і пропадає бажання будь-якого правопорядку та слухання закону серед різних маргінальних угруповань та й взагалі людей які відчують що в них розв'язані руки тому в цьому випадку не можна ніколи просто так полишати контроль держави тому в таких державах які не отримують контроль і називається свободою слава частіше за все виникають теракти у державах які більш контрольована утримують свої порядки які більш контрольовано захищають себе там переважно цей самий безпечний стан для громадян і існує тому що в тому випадку яка б сильна пропаганда не була але однак незалежно від її тлумачення незалежно від її ідеологічного значення якщо люди будуть бачити що вона нічим не захищається то будуть порушувати цей порядок і сповстувати проти даної ідеології [28].

Отже ми вияснили що для захисту суверенітету держави а також для захисту режиму необхідне сильне військо яке зможе утримувати а також не давати втручатися іншим державам на власну територію у будь-якому іншому випадку держава існує лише номінальна тому її можна просто-напросто ліквідувати в будь-який час держава без армії державу як такою не є оскільки правопорядок А так само територіальні кордони не кажучи вже про суверенітет необхідно захищати будь-якими способами території сусідньої держави чи будь-якої іншої яка історично мала на неї вплив тому що та в будь-якому випадку має всі шанси розпочати свій вплив це все необхідно ретельно проконтролювати щоб потім виникало будь-яких спроб сепаратизму та будь-яких спроб колабораціонізму, який може привести до розпаду держави також до відділення її частин у цьому випадку необхідно вже рекральні методи.

А перед тим сильні ідеологічні роботи для населення яким зроблять з

людей патріотів та свідомих громадян хоча б тоді можна буде говорити про те що даний народ має можливість на існування у будь-якій формі безпеці.

Фізично потрібно створювати різноманітні органи державної безпеки по типу поліції І тим паче державних сил або збройних сил які можуть у різних державах мати різну назву але суть їх залишається та сама захист суверенітету та територіальної цілісності будь-якої держави тому що в іншому випадку держава не буде мати актуалізацію законів оскільки будь-яка справедлива села повинна бути захищена тим хто може тримати зброю в руках тобто будь-який закон повинен бути закріплений все у який передбачає покарання за його неутримання в іншому випадку безпека залишається лише на словах і будь- який правопорушник може її вчинити може знищити її тому це для нас дуже шкідливо [28].

В іншому випадку держава буде повністю знищена якщо вона не буде мати власних збройних сил які могли б захищати її суверенітет або навіть в іншому випадку нападати на інших якщо це необхідно для того щоб в разі чого не наступили на її територію ці хто готує на неї напад і збирає війська біля кордону проте такий приклад залишивсь в минулому а соцвійська завжди буде актуальною соцполіції завжди буде актуальною тому що будь-хто хто по мене тримати зброю тримає їх заради порядку в державі проти екстремістів яке створені для того аби цей порядок порушувати які намагаються знищувати державне творчий процес який намагаються знищувати все що знаходиться в державі та переманювати на свій бік І тим паче готувати повстання або будь-тому будь-які спроби будь-якого колабораціонізму повинні негайно бути присічені тому що інакше це буде шкодити державі [28].

Тим не менш існують випадки коли навпаки держава що зазнає спробку лабораціонізму з боку іншої намагається так само створити всередині неї будь- які проблеми стосовно прикордонних зон потрібно розуміти що якраз такі зони є основою порядку держави тому що якщо все спокійно на кордонах то в центрі тим паче однак якщо так як було сказано будь-яка інша держава

може втручатися у права нашої держави є буде дуже важко регіональні починаючи з адміністративних і закінчується вседержавними органами мають слідкувати за тим щоб державі був порядок щоб там не було жодних справ жодного корбационізму який може зашкодити у іншому випадку це призведе до розвалу України зсередини а також до настроїв які можуть підбурити інші регіони.

Тому для держави це не вигідно в будь-якому випадку єдиною вигідною точкою зору є утримання власних кордонів утримання власних кордонів саме такими якими вони є на даний момент А це можна лише в тому випадку якщо жителі цих територій будуть вважати себе причетними саме до цієї держави і до якої іншої незалежно від того якої етнічної спорідненості вони будуть та чи має їх як ніжність якусь іншу державу в іншому випадку їх необхідно анулювати та зробити патріотами тому що якщо в державі буде варіація бусі яких сильних національних меншин та їх коливань - це нашкодить країні це зробить всі можливі бази для сепаратизму та будь-якої військової чи ідеологічної боротьби за незалежність того чи іншого регіону.

Тільки при активності регіональних сильних державних органів можна утворити мир також все залежить від самої держави якщо брати для прикладу КНР територію якої самі по собі є окупованими їм необхідно тримати набагато більш жорстокий контроль навпаки якщо в державі є будь-які найбільші етнічні розлади та це погано і навпаки якщо держава є моноетнічною тобто такою державою де проживає лише одна нація їй необхідно утримувати все на ідеї цієї нації та її ідеології у іншому випадку вона буде сприймати себе як частину заповнені відділення як свого часу зробили Литва Латвія та Естонія в політичному та військовому сенсі опиралися на договір 1997 року та ідеї дружби братних народів через що сьогодні страждають зрозумівши те як насправді до них ставилися і все ще залишаються в сфері впливу Росії тому що ніхто не робить ніякої пропагандистської діяльності проти цього впливу саме тому вони виступають з тими хто є носіями ідей про розділ України на московитську та польську

частину, тоді як захід України виступає за національне єднання і створення сильної України якій ніхто не зможе вказувати свою ідеологію та котра зможе українізовувати інші держави [28].

Однак це для них завершилося доволі-таки погано тому будь-хто повинен знати переклад того що буде якщо пропаганда будь-якої іншої держави буде діяти на теренах вашої знову ж таки в останнє повторюся якраз таки українці заходу намагалися відділити Україну з повної сфери впливу тоді як ці хто поширював ідеї русні про розділ України були частіше за все вбиті і зараз повинні бути асимілявані ідеями українського націоналізму оскільки саме така ідеологія може створити те що вигідне для України у будь-якому випадку народ котрий перебуває у важких часах приходить до націоналізму.

Націоналізм або як його інакше називають патріотизм є цією формою державного правління який захищає народ в його думках тому що створює ідею яка повинна створити єдність людей можливо навіть різних етнічних груп однак дуже сильно залежить від термінології тому що деякі речі об'єктивно існують а називати їх шкідливими чи корисними вирішує вже влада тому необхідно чітко розділяти ці моменти.

Регіональній владі особливо в місцях сусідні з іншими країнами необхідна залежно від реальних умов просувати націоналізм і ту точку зору яка є дані державі просувати єдність держави та патріотизм оскільки байдужість може привести до того що яка ж частина населення захоче приєднатися до іншої держави і це дуже сильно нашкодить іміджу а також може призвести до війни займається протидіями пропаганді чи протидіями існуванню будь-які небезпечні ідеології на території держави щоб дати їй можливість безпечно існувати та щоб дати їй можливість уникнути будь-якого іншозавного впливу котрий може бути для неї не вигідний шкідливий та вербувати громадян у будь-якій організації інакше це може для держави дуже і дуже погано закінчитися в тому випадку що стороників такої ідеології може стати набагато більше

Прикладом у будь-якому випадку слугує будь-яка мусульманська держава котра пускає до себе ісламістських бойовиків також можна навести більш цікавий переклад в Україні тривалий час була популярною культура Росії через те що завдяки їй її було дуже багато через те що завдяки урсам їх культура була історична через те що Україна опиралася на історичне минуле та небажання виходити з-під сфери впливу Кремля що дало поштовх до створення всіх умов аби в Україні сталася війна в майбутньому оскільки вона як збройна боротьба почалася в 2014 до активної фази великої війни перейшов в 2022.

Однак необхідно розуміти що покладення війни на цю дату є наслідком пропаганди яка була поширена задля асиміляції а менталітет москвитів був таким ще задовго до того тому що їм з дитинства так само закидали ідею про те що українці хочуть аби вони з нами були одним народом, українцям (за винятком галицьких) завжди нав'язували ідею про те що ми повинні бути їхніми братами, і тому це дуже сильно вплинуло на регіоналізм України, тому що Захід який перебував під впливом срср лише 40 років не визнавав нічого подібного [28].

Тоді як схід був тривалий час асиміляваним і всі спроби вийти через те що схід є більш населеним регіоном як бетон мовити очевидно там де більше странників якоїсь ідеї вона є більш актуальною не хотів відкинути від себе цей вплив і зараз очевидно найбільше страждає через війну як раз тому що вони виходили проти національних ідей Незалежності які підтримував активним чином захід України саме через це вони були противниками України і слідує пропаганді цієї Росії намагалися створити українцям заходу котельє були наявність нації а часто інструментом цього стає і те що в історичному минулому вони боролися з якимось спільним ворогом для того щоб об'єднати їх на фоні цього самого ворога в наявності чи в уяві і також створюється ілюзійна загроза що комусь вигідний розпад цієї держави, тільки такого роду агресивна політика може врятувати державу від розпаду що намагалася зробити багато імперій. В іншому випадку з відсутністю ідеї

зверхності над іншими націями вона просто не виживе тому що жодна етнічна група не буде хотіти помирати за інтереси іншої етнічної групи, жодна релігійна група не схоче відстоювати інтереси іншої релігійної групи, і потрібна ілюзія якоїсь єдності між ними, саме в тому вигляді в якому вони є а також у разі розширення в тому яким вони були чи могли би бути однак саме те що створює імперіалістичні уявлення про світ різних народів і згуртовує їх в іншому випадку така держава просто розпадеться без наявності ілюзії зовнішнього ворога ці етнічні групи будуть ворогувати одне за одним так само як і за іншими ознаками таким чином можна об'єднати державу що складається з різного роду етнічних і релігійних груп і створити проблеми в державі що може складатися з однієї релігійної чи етнічної групи по регіоналізму чи історичному минулому, що необхідно розуміти для безпеки всередині держави [29].

На цьому вступ закінчено і надалі все буде розглянуто більш детально.

В таких державах які не отримують контроль і називається свободою слова частіше за все виникають теракти у державах які більш контрольована утримують свої порядки які більш контрольовано захищають себе там переважно цей самий безпечний стан для громадян і існує тому що в тому випадку яка б сильна пропаганда не була але однак незалежно від її тлумачення незалежно від її ідеологічного значення якщо люди будуть бачити що вона нічим не захищається то будуть порушувати цей порядок і сповстувати проти даної ідеології.

Органи що борються з небезпечною носять різного роду регіональний характер адміністративні обласні чи ці які розпоширення на будь-яку іншу одиницю провінції та загальнодержавні органи обов'язково повинен бути той орган який

Необхідним є розуміти що лише коли народ бачиться так як хоче бачити влада і якщо саме влада то тільки про таких умовах є дійсною справжня безпека нації від зовнішніх чинників. Чи націлена влада на суспільний добробут, чи в її інтересах виключено власний тоталітарний порядок - тут є

іншим питанням [29].

Тут необхідно зауважити що рекрутинг народу до вигідної ідеї практично рівноцінний відсутності рекрутингу народу до невідгідних державі ідей. Оскільки тоді буде освідомлення себе як представника нації котра має власні інтереси і ставить її понад усі інші, що може перерости в ультранаціоналізм. Рекрутинг - це агітація за наверненням до будь-якої ідеології та можлива боротьба за неї. В цьому випадку державі необхідно створювати всі умови для того щоб вона була лише на її вигоду, разом з тим виставляючи таку ідею як та яка вигідна національним інтересам. Саме таким чином різні диктаторські режими створюють уявлення народу про те що вони є єдиними і сильний правитель рівноцінна сильному народу тому в такому випадку їх інтереси начебто є спільними.

Саме завдяки рекрутинговій системі створюються режими що можуть як посилити владу, так і повалити її, можуть як створювати вигідні для неї умови такі і ті які пізніше нашкодить тому влада повинна розуміти що це дуже серйозна зброя і лише громадяни які мають ідеологічну підготовку можуть бути піддані рекрутингу тому що в них є уявлення що є правильним а що є неправильним і в такому випадку вони будуть підтримувати ті ідеї які з дитинства для них є звичними. В іншому випадку, дуже невелика вірогідність що громадяни будуть суспільно неактивними.

Ми також розглянемо приклади які є більш детальними у цьому випадку і показують те який долі піддавалися країна що мала чи не мала сильної ідеологічної систему навіть якщо в останньому випадку вони не були повалені то просто розвалились зсередини оскільки не існувало нічого що могло вказувати наявність єдиної нації серед різних етнічних груп чи навіть середині однієї групи, ми можемо спостерігати подібний вплив навіть сьогодні.

Для держави в якій є характерною поліетнічність, різноманітність релігійних та національних груп необхідно створити не просто ідеологію що буде вказувати походження і навіть якщо держава має моноетнічне

походження в цьому випадку пасивність може її зашкодити тому що в такому випадку держава ризикує втратити контроль над частиною населення і може розділити її [29].

Тільки в умовах створення наявності єдності держави різних соціальних етнічних релігійних чи політичних груп можливо добитися створення держави котра може забезпечити захист свідомості своїх громадян від будь-якого постороннього впливу що може її зашкодити і на це впливають. Як зовнішньополітичні так і внутрішньополітичні сили котрі можуть створювати для держави великі проблеми у тому випадку якщо вони будуть мати більше владу ніж конкретна влада держави.

Якщо і давай я не працює то повинні займатися безпекою держав конкретних місцях і братися за більш конкретні випадки силові структури, які можуть забезпечити створення інформаційну безпеку громадян від будь-яких небажаних зовнішніх чи внутрішніх чинників котрі можуть створювати рекрутинг народу у небажаній організації чи на службу інших держав, однак так чи інакше на масову свідомість в будь-якому випадку буде впливати якась стороння інформація і загальна народна безпека залежить лише від того наскільки буде сприймати це все народ, тому було вказано що необхідна інформаційна підготовка для того щоб можна було розрізнити які ідеологічні елементи є потрібними і які шкідливими.

Створення у населення конкретної реакції на подану інформацію є необхідним для того аби створити умови де населення держави зможе безпечно жити є мабуть далеким від загрози екстремізму внутрішніми, зовнішніми, чи внутрішніми які спонсоруються зовнішніми чинниками.

Створюючи сильну громадську, національну ідеологію на території держави ми забезпечуємо ідеологічну підготовку власних людей, забезпечуємо світогляд людей з приводу конкретних питань, забезпечуємо відсутність ризиків екстремізму та його нарощування серед свого населення під пивом музики шкідливе для нашої влади та національної єдності чинників і відсутності шкідливих ідей серед народу цього використовується

образ спільного ворога. Я вас коли ми можуть бути єдність на політичній та релігійній основі, особливо якщо її складовими є різні етнічні групи що були історично розділені та навіть формували особливо це видно на прикладі Ірану де на території однієї держави владу утримує група що керується релігією [9].

Тільки у випадку якщо рельєти ніжність можуть зміцнити зв'язок населення держави різних регіонів на заднім це необхідно робити також необхідно слідкувати за тим щоб політична кампанія була дуже вдалою і населення могло розуміти свою єдність на будь-якій основі не тільки історичні а й зараз політичні тому що якщо звернути увагу на те що багато держав мають більш ніж півмільярди те що багато держав мають багатомільйонне населення що складається у значному числі з інших етнічних груп необхідно створити умови які всі ці групи якимось чином будуть об'єднувати ми можемо побачити як ти працює свого роду в Китаї Індії та інжир держав ці країни мають вже цілу історію об'єднання на основі єдиної держави різних народів та релігійних груп [16, с. 30].

Отже державна безпека як така сильно залежить від національної усвідомості громадян як єдиного цілого та спільних інтересів з державою їх невід'ємність та нерозлучність для того щоб укріпити зв'язки держави і народу оскільки народ повинен представляти інтереси держави і армії армія повинна захищати народ та владу народ повинен продовжувати армію та владу. У всіх інших випадках створюється ситуація коли якась частина населення недовірно ставиться до іншої така держава у будь-якому випадку переречитана на погибелі якщо буде підтримуватися такої тактики стільки часу скільки буде необхідно для її ворогів щоб її зруйнувати і на жаль такої тактикою останнім часом відмітилася Україна [19].

Чим більш ставляться один до одного різні групи населення тим більший ризик їм знищити одне одного. Необхідно створити розуміння необхідності єдиної держави і саме такої держави якою вона є зараз для того щоб її жили люди саме цих етнічних релігійних чи будь-яких інших груп і те що ця держава відповідає їх інтересам як ніхто інший а будь-яка інша

держава буде створювати для них небезпеку тільки в таких умовах може зберегти ту державу яка може мати різне що відповідають за безпеку в державі силовим чином, а й ідеологія якою будуть керуватися громадяни цієї держави щоб безпечно почувати себе та не створювати загроза приєднання до ворожих чи небезпечних груп, чи не додаватися в різні екстремістські групи що можуть призвести до територіальної небезпеки чи громадянської небезпеки серед населення.

Завдання держави як такої не дати статися тому щоб на її території діяла пропаганда іншої держав, оскільки в такому випадку вона стає об'єктом територіальної та ідеологічної цікавості іншої країни котра може їй суттєво зашкодити і ставить під загрозу своє існування, тому що держава яка не має цілісності в інформаційному просторі вже є потенційною жертвою і буде відповідати інтересам країни, що для неї є вкрай не вигідним тому що створює умови за яких вона може розпастися, втратити контроль над власним суспільством, втрати авторитет в очах громадян, а також створює умови за яких на території держави можуть виникати різні угруповання з небажаним накликом котрі можуть створювати серйозні проблеми.

У випадку ж цілісності держави в інформаційному просторі вона може стати не лише такою, що зможе вдало захистити своїх громадян, а й ширити свою пропаганду на територію інших і саме таким чином укріпити позиції в регіоні чи взагалі в світі якщо держава носить характер глобального гравця.

Однак перш за все для цього необхідно вдаватися до кордонів то без інформаційний простір власної держави тому що тільки в такому випадку є можливим створення необхідної ідеології котра зможе захистити населення від впливу інших держав. Не меншою загрозою ніж Північна держава є різні радикальні угруповання ірредентичного, релігійного, етнічного характеру. Тобто іншими словами головним завданням держави є не тільки створення органів що зможуть ефективно боротися з іншодом та потурати інтересам будь-якої іншої держави а й створити ідеологію за якої населення саме не буде відходити від цікавості цієї ж держави і ототожнювати свої інтереси з

інтересами влади оскільки в такому випадку вони будуть єдиними.

Будь-яка ідеологія у цьому випадку повинна впливати на зміцнення національне самосвідомості та єдності всередині держави, і найчастіше для

Створення державної безпеки є головним чинником держави як цілісної одиниці оскільки в іншому випадку на її території буде поширюватися хаос вигідний іншими державам, чи будь-якими іншим силам.

Держава повинна створити ідеологію яка буде забезпечувати конкретний світогляд громадян що не дозволить їм вдатися до будь-яких екстремістських дій сепаратистського регіоналістичного чи релігійного характеру що створює основи державної суспільної безпеки. У випадках коли це неможливо за справу беруться державні органи для ефективної функції яких робочий персонал необхідно набирати лише ідеологічно підкованих людей і в цьому випадку це працюватиме лише якщо їхня ідеологія буде наведена на цілісність держави тому будь-яке ідеологічне підготовка є необхідною для безпеки держави не тільки для того щоб мінімалізувати ризик екстремізму а й для того щоб створити ефективні органи які будуть з ним боротися [26, с. 88].

Держави що свою історію знаходилися у пасивному ідеологічному стані завжди зникали і частіше за все це проводилося або революціями або внутрішнім вторгненням з яким ніхто не хотів боротися тому що населення не вважало за потрібне відстоювати цілісність своєї держави.

Двома складовими безпеки держави є внутрішня та зовнішня безпека - саме вони складають загальну картину державної безпеки як такої, тому що вони взаємовпливають одне на одну і залежать від багатьох факторів. Внутрішня безпека сильно залежить від зовнішньої та тих сил які діють поза державою але мають з нею контакт чи потенційний контакт, зовнішня безпека створює умови щоб не піддатися внутрішній серед населення і важливим компонентом цього всього є ідеологія як самої держави так і сусідніх їй сил, що її оточують, тому що в іншому випадку цілісність та безпека інформаційному просторі буде під загрозою.

Саме в умовах безпосередньої небезпеки в інформаційному просторі створюються умови які можуть призвести до таких проблем як сепаратизм так екстремізм. Інформаційна небезпека може надходити головним чином від таких чинників: інших держав, різного роду ідеологічних груп та організацій що можуть зашкодити державі як територіально так і внутрішнє. Для того щоб забезпечити державу у безпечному для її вигляді створюється не тільки органи конфлікти, організувати безлади і спровокувати збройну агресію ззовні під приводом нібито захисту прав російськомовних [27, с. 152].

Правоохоронними органами зібрані переконливі докази причетності російських спецслужб до організації безладів на Сході нашої країни. Є й затримані диверсанти». Він також заявив, що мешканців Півдня і Сходу країни не повинні хвилювати мовні питання, оскільки в.о. Президента України, Голова Верховної Ради України вирішив залишити в силі мовний закон, прийнятий у 2012 році. Цей акт, як і раніше працює. Російська мова, згідно із законом, у всіх областях, де переважають російськомовні, має статус де-юре регіонального, а фактично офіційної мови з такими ж можливостями і правами, як і в українського. Гарантії для російської мови окремим рядком прописані у статті 10 Конституції. Ніхто не робить замах на право громадян вільно використовувати російську мову.

Коментуючи ініціативи щодо зміни унітарності Української держави, Яценюк наголошує, що «Уряд категорично не сприймає заклики щодо федералізації України, тим більше, коли такі заклики лунають від Міністерства закордонних справ іноземної держави». Український Уряд сповідує принцип децентралізації влади, який передбачає «право кожної людини впливати як на центральну, так і місцеву владу і визначати місцеву владу в себе в регіоні, а не в Києві», зокрема, шляхом ліквідації державних адміністрацій, передачі повноважень місцевим органам влади і виконавчим комітетам, які формуються на місцях. Разом з тим, в.о. Президента України, Голова Верховної Ради України не виключає можливості проведення всеукраїнського референдуму про цілісність держави разом з

президентськими виборами, якщо Парламент прийме відповідне рішення. Він переконаний, що «переважна більшість українців висловиться за незалежну, демократичну й унітарну Україну. Необхідно визнати, що сепаратизм буває двох основних етнічний та ірредентичний, який виставлений для того, щоб з'єднатися з будь-якою іншою державою, оскільки частина населення вважає, що воно є частиною якогось іншого народу.

РОЗДІЛ 2 КОНЦЕПТУАЛЬНІ ПІДХОДИ ДОСЛІДЖЕННЯ ПРОБЛЕМ НАЦІОНАЛЬНОЇ БЕЗПЕКИ

2.1 Безпека держави та ризики для національної безпеки.

Безпека держави та ризики для національної безпеки, отже політико-ідеологічна підготовка такої діяльності ведеться постійно. Наприклад, у своїй книзі «Основи геополітики» відомий українофоб Дугін пропонує розділити Україну на три-чотири частини. В свою чергу одіозний російський політик Жириновський неодноразово заявляв, що необхідно переважну частину України приєднати до Росії, а Галичину або віддати Польщі, або перетворити на буферну зону між Росією та Європою під виразним російським контролем. Обговорюється й осетино- абхазький сценарій розколу України. На жаль, такі ідеї в Росії не поодинокі [9].

Сучасні тривожні події у Донецькій, Луганській та інших південно-східних регіонах України лише підтверджують загрозу російської агресії, розпалювання сепаратистських настроїв. Звертаючись у зв'язку з цим до народу України, в.о. Президента України, Голова Верховної Ради України Турчинов свого часу наголосив, що «агресор не зупинився і продовжує організовувати заворушення на Сході країни. Це не війна між українцями. Це штучно створена ситуація протистояння, яка має на меті послаблення та знищення самої України. Але, врешті, це послаблює наших ворогів. Росію сьогодні засуджує весь цивілізований світ».

Із відповідною заявою до міжнародної спільноти виступило Міністерство закордонних справ України. «У східних областях України російські спецслужби та диверсанти розпочали перехід до широкомасштабної сепаратистської операції з метою захоплення влади, дестабілізації становища із загрозою для життя громадян України, а також відокремлення цих регіонів від нашої держави. Захищаючи життя людей, територіальну цілісність і безпеку держави, Рада Національної безпеки і оборони України прийняла

рішення здійснити антитерористичну операцію проти розгорнутого замаху на нашу державу. В Міністерстві закордонних справ України є всі необхідні конкретні докази причетності спеціальних служб Росії до сепаратистського заклоту і захоплення державних установ на сході України», - повідомляється у заяві [20, с. 41].

Крім того, Прем'єр-міністр України у зверненні до мешканців південних і східних регіонів підкреслив: «На превеликий жаль, Крим не єдиний регіон єдиної і неподільної України, де зовнішні сили намагаються дестабілізувати ситуацію, розпалити штучні муніципальних та регіональних органів всієї Європи - наголосили, що так званий референдум в АР Крим та м. Севастополь не лише не відповідав українському та міжнародному законодавству, а й був проведений без дотримання мінімальних демократичних гарантій, притаманних будь-якому голосуванню.

Таким чином, орган Ради Європи, який відповідає за розвиток місцевої демократії в Європі та здійснює експертний супровід всіх місцевих виборів на європейському просторі, не залишив жодного шансу твердженням про законність референдуму і легітимність перегляду кордону між Росією та Україною. Крім того, Парламентська асамблея Ради Європи ухвалила резолюцію із засудженням дій Росії щодо приєднання Криму. «Асамблея рішуче засуджує російську військову агресію й анексію Криму, що відбулася за нею, що є явним порушенням норм міжнародного права, зокрема положень Статуту ООН, Гельсінського акта ОБСЄ і статуту та основних правил Ради Європи», - йдеться в резолюції.

На думку асамблеї, «жоден з аргументів, які використовує Російська Федерація для виправдання своїх дій, не відповідає дійсності». У резолюції стверджується, що ультраправі сили не захоплювали центральну владу в Києві, «й не було ніякої безпосередньої загрози для прав етнічної російськомовної меншини в країні, зокрема, й навіть особливо, в Криму». «Асамблея вважає, що прагнення до відділення (Криму) та приєднання до Російської Федерації ініціювала і спровокувала російська влада під

прикриттям військового втручання», - йдеться в документі. 27 березня 2014 року прийнято Резолюцію Генеральної Асамблеї ООН про підтримку територіальної цілісності України. У документі заявляється про невизнання кримського «референдуму», а також міститься заклик до всіх держав, міжнародних організацій та спеціалізованих установ не визнавати ніяких змін статусу Автономної Республіки Крим та міста Севастополя на підставі вищезазначеного референдуму і утримуватися від будь-яких дій або поведінки, які можуть бути інтерпретовані як визнання будь-якої зміни статусу [21, с. 23].

Враховуючи потужний потенціал впливу (як політико-економічний, так і суто військовий) можливість масштабної підтримки сепаратистських проявів в Україні з боку Російської Федерації залишається найбільшим потенційним зовнішнім союзників сепаратистів та їх відносна сила порівняно з державою, де існує сепаратистський рух. Зовнішні союзники здатні стати джерелом ресурсів, надавати політичну та інформаційну підтримку, здійснювати дипломатичний, економічний чи навіть військовий тиск на користь сепаратистів.

На жаль, таким зовнішнім джерелом поширення сепаратистських процесів в Україні стала Російська Федерація, країна з якою українців пов'язують давні історичні і культурні зв'язки. Після виснажливого протистояння на Майдані і боротьби з диктаторським режимом зовнішня агресія Росії спричинила фактичну втрату Україною Криму.

Підбурюючи сепаратистські настрої серед кримського населення, порушуючи внутрішні закони України та міжнародні нормативно- правові акти, використовуючи збройні сили, Російська Федерація анексувала територію Кримського півострова (анексія - насильницьке приєднання, загарбання однією державою всієї (або частини) території іншої держави). Але, як наголосив в.о. Президента України, Голова Верховної Ради України Турчинов, висловлюючи позицію українського суспільства, «Крим був, є і буде українською землею!» [21, с. 24].

Рішенням Конституційного суду України у справі за поданнями виконуючого обов'язки Президента України, Голови Верховної Ради України та Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини було визнано неконституційним проведення місцевого референдуму в Автономній Республіці Крим як такого, що порушує принципи реалізації державного суверенітету в країні, засади конституційного ладу, територіальної організації та здійснення державної влади в Україні. Світова спільнота також категорично засудила анексію Криму Росією.

Так, 25 березня 2014 року Конгрес Ради Європи відбулися ухвалив Декларацію, в якій дав чітку оцінку діям Росії, визначивши їх як "російську анексію Криму та Севастополь", а також висловив підтримку новій легітимній владі України, зокрема у її зусиллях, спрямованих на посилення демократії, захисту прав громадян України та національних меншин, забезпечення конструктивного діалогу між усіма політичними силами. У Декларації, зокрема, підкреслюється, що Крим вже мав доволі високу ступінь автономії у складі України, яку можна було б посилити після проведення консультацій з українськими органами влади.

Члени Конгресу - представники внутрішня – передбачає систему законів, спрямованих на охорону державних інтересів у гуманітарній, політичній та економічній сферах та проведення ефективної внутрішньої політики держави, яка забезпечує цю систему заходів; зовнішня — діяльність державних органів щодо забезпечення суверенітету, територіальної недоторканності та обороноздатності держави, забезпечує мирне життя, вирішення проблем у гуманітарній, політичній та економічній сферах. Сучасний конфлікт навколо європейського геополітичного вибору України надзвичайно актуалізував потребу визначення сепаратистського потенціалу, чинників та механізмів його формування, загроз національній безпеці Українській держави. Сепаратизм (від лат. *separatio* - відокремлення) - це прагнення окремих груп населення чи організації до відокремлення, відособлення; рух за надання частині держави права автономії або за її повне

відокремлення й створення нової держави [22, с. 41].

Цей загрозовий процес активізується в певних умовах, під впливом різних груп факторів, пов'язаних із політичною та соціокультурною трансформацією суспільства, істотним ослабленням або посиленням центральної влади. Враховуючи те, що сепаратистські рухи активізуються тоді, коли загальне соціально-економічне становище в країні різко змінюється і (або) коли настає політична нестабільність, жодна з країн не гарантована від загрози сепаратизму, включаючи високорозвинені й багаті.

Національний інститут стратегічних досліджень акцентує увагу на тому, що потенціал сепаратизму залежить передусім від потужності регіональної спільноти, у середовищі якої поширюються чи можуть поширюватися сепаратистські настрої. Йдеться як про її чисельність, так і про привабливість відповідної ідентичності; наявність спільних інтересів, відмінних від інтересів решти населення країни; існування помітних мовних, культурних, конфесійних особливостей, обумовлених історією регіону. Досить часто формуванню такої спільноти сприяє існування тих чи інших географічних бар'єрів, що ускладнюють комунікації всередині держави (водні перешкоди, гори тощо), як приклад - півострів Крим в Україні.

Нарешті важливим чинником активізації сепаратистських практик є наявність Конституції України, визначає, що «захист суверенітету і територіальної цілісності України, забезпечення її економічної та інформаційної безпеки є найважливішими функціями держави, справою всього Українського народу. Оборона України, захист її суверенітету, територіальної цілісності і недоторканності покладаються на Збройні Сили України. Забезпечення державної безпеки і захист державного кордону України покладаються на відповідні військові формування та правоохоронні органи держави, організація і порядок діяльності яких визначаються законом. Сучасне українське законодавство надає наступне визначення терміну: «державна безпека - захищеність державного суверенітету, територіальної цілісності і демократичного конституційного ладу та інших життєво

важливих національних інтересів від реальних і потенційних загроз невоєнного характеру» [23, с. 9].

Ідентичне визначення дається і концепту «національна безпека». Державна безпека – це безпека: державно-політичного, конституційно легітимізованого політичного ладу держави від змін його неконституційним шляхом; державотворення і конструктивної політики задля стабільності суспільства; політичного суверенітету; територіальної цілісності України і недоторканності її кордонів; інститутів державної влади національно-державних інтересів у сфері економіки задля ефективної реалізації соціального призначення держави – забезпечення подальшого розвитку особи, суспільства та держави [24, с. 18].

Забезпечення державної безпеки, як призначення, законодавчо визначено для Служби безпеки України. Водночас безпеку держави забезпечують також інші державні органи. Основним негативним фактором впливу для належної організації діяльності у цій сфері є незакінчена адміністративна реформа, що має на меті уніфікацію системи центральних органів виконавчої влади. Також необхідним є належне визначення правового статусу так званих “допоміжних” органів при Президентові України та виокремлення відповідного обсягу їх повноважень, що безпосередньо пов’язані із гарантуванням державного суверенітету і територіальної цілісності держави.

Як було сказано, державна безпека є: згоден. Тому створюється небезпека і всередині держави, та небезпека правопорядку нерідко можуть бути задіяні поліцейські сили для того щоб зупинити це.

Саме поліція створена для того щоб наглядати за контролем та отримувати не надто небезпечні для суспільства банди, у іншому випадку викликається вже спеціально створені підрозділи збройних сил, все звісно залежно від держави, та її устрою, однак необхідні менш та більш радикалізовані форми знищення загрози, тому якщо загроза на низькому рівні відправляються і більш слабкі ланки суспільно-охоронних органів.

У іншому випадку відправляється більш серйозні і часто ті які можуть викликати тероризм можна спинити вже на початкових стадіях коли ці знаходяться лише в зародиші у вигляді якихось шкідливих ідеологічних груп однак часто такі групи ширяться будь-яким інформаційним простором на який не може вплинути влада часто через чорний інтернет тобто даркнет таким чином створюючи неможливе будь-який контроль влади та поширення за ними оскільки посилання там пропадають одразу [25, с. 86].

Наразі контролювати це неможливо, однак братися з наслідками необхідно завчасно тому робиться все можливе щоб контролювати подібного роду організації та ідеї які звісно можуть нашкодити в тому випадку якщо розвинуться і якщо тремують більше прихильників якщо ці прихильники також отримують якимось чином зброю це може привести до терактів і нерідко бувало таке щоб не надто великі групи радикалів намагалися вчиняти схожі дії.

При тому далеко не лише в мусульманських країнах, айв країнах глобального Заходу і далеко не лише на релігійній основі, хоча частіше за все якраз таке саме ісламська радикальна ідеологія привела до їх створення. Після мусульман найбільше такими терактами до їх появи займалися комуністи, і саме ультраліві ідеології найбільше шкодили свого часу подібним існуванням.

Стосовно різного роду політичних ідеологій, соціальних груп які намагаються просувати свою теорію бачення світу на теренах держави. Якщо вони виступають проти державної політики на користь тієї чи іншої іноземної держави або створюються якісь власні світогляди - вони вже становлять загрозу [25, с. 86].

З релігійної точки зору, найчастіше з різного роду революції створюють мусульмани, а з ідеологічної комуністи. Тому вони вважаються шкідливими в багатьох країнах, оскільки намагаються створити той образ який вигідний лише їм. Так як дана точка зору не є аргументованими, їм доводиться існувати лише за рахунок насильства що дуже тривалий час неможливо, адже

та чи інша армія падає і в будь-якому випадку їм необхідно виживати хоча-б за рахунок тих людей що будуть поділяти їх погляди. У іншому випадку та чи інша ідеологія просто-напросто вимре і якщо ця ідеологія буде шкідливою, закликатиме людей до будь-яких екстремістських, сепаратистських чи інших дій: воно буде просто- на просто виключене.

Для цього створено різного роду поняття по-типу "тероризму", щоб не надто заморочуючись відділити шкідливі для себе організації, котрі можуть створювати будь-яку незаконну активність на території держави, близько до кримінальної, та навіть більш небезпечної екстремістської.

Тому щоб увійти в розуміння цього питання необхідно подивитися на будь-які теракти будь-якої країни де влада була не надто зацікавлена, або не вірила що на її території можуть відбуватися подібні речі, тому вони сильно постраждали від цього.

У будь-якому іншому випадку вони могли спасти власне населення, так як екстремізм є не тільки релігійним і політичним а й соціальним, в який закликає більш агресивне відстоювання своїх так званих "прав", або те що вони вважають правами, якщо неможливо створювати мирну пропаганду у зв'язку з тим, що немає для цього ресурсів, створюється більш агресивна ідеологічна робота. Зрештою, ті чи інші ідеології можуть вчинятися до насильства, і у випадку незгоди нападати на своїх противників, чи тих хто з ними просто не вдавалося [27, с. 152].

Також схожими випадками в історії є повстання чи революції багатьох комуністів, як от Пол Пот в Камбоджі, який скинув владу за допомогою власної армії та встановив режим котрий призвів до геноциду третини населення Камбоджі, що є історичним рекордом історії цієї країни, а також комуністичні революції на території гольштейн-готторпської імперії чи Китаю, Північною Кореї та інших де комуністи змагалися з республіканцями. Це свого яскравим прикладом того як одне етнічна група, через наявність різних позицій, може розділяти зовсім інші точки зору.

Окрім того: найчастішим спонсорами екстремізму в сучасному світі є,

звичайно, мусульмани, а також деякі ідеологічні терористи по типу басків чи північних ірландців, однак вони значно менш активні на ідмину від тих що були вказані першими, тому що ці мають за своїми плечами багато народну підтримку адже прикривають себе назвою "мусульман". Однак часто вони живуть проти тих мусульман, яких вважають неправильними, ідеологічно чи за способом життя. Тому їх доволі таки легко відрізнити, а також по зовнішньому вигляді, ця поведінка вказує на те що люди які мають до них відношення можуть бути небезпечними для суспільства, у цьому випадку необхідно чітко розрізняти тих хто є адекватними представниками тієї чи іншої релігії, а хто ні.

Зазвичай адекватні практиканти не зовсім так відчайдушно практикують релігії, адже вони не є тими хто відділяє їх від світського суспільства і вважають себе більшою мірою номіналами, та вірять зазвичай у загальне життя що пов'язане з цією чи іншою релігією аніж у дотримання будь-яких її догм. У тому випадку держава може не настільки агресивно бути налаштованими до тих чи інших груп, однак будь-яка релігія яка є не надто великою звичайно має екстремістські гілки, тому що їй необхідно бути агресивною для того щоб розширитися і тому люди потрапляють під вплив організацій пов'язаних з ними. Такі організації необхідно ліквідувати.

Тому, необхідно розуміти що держава у будь-якому випадку залежить від того, наскільки добре вона проводить свою політику стосовно різного роду релігій та соціальному розумінні і частіше піддається змінюванню. Однак, у рамках соціалізаційної й ролівої теорії часом замість поняття «етнічна ідентичність» з'являється поняття «етнічна роль». Поява останнього швидше за все пояснюється обмеженістю такої характеристики етнічної ідентичності як само- приписування. Виходячи з того, що виконання етнічної ролі базується на спільному для групи культурному знанні, культурному досвіді, то безумовно етнічна група має право очікувати від кожної людини поведінки, адекватної її ролі як члена даної групи. І в такому випадку лише приписування індивідуум подібної ролі виглядає явно недостатнім. Але слід

рахуватися і з тим, що культурні підвалини (культурне знання), на яких базуються внутрішньоетнічні відносини, набагато складніші й менш структуровані, аніж ті, на яких будуються міжетнічні відносини. До того ж, на відміну від соціальних ролей, статусів етнічність значено менше співвідноситься з динамікою соціальних відносин та інститутів, з загальним станом суспільства. За цієї обставини етнічність найбільш - константна категорія ідентичності. Втім, безперечним залишається одне [28].

Процес етнічної ідентифікації приводиться в дію через відмінності, оскільки вибір референта так чи інакше передбачає наявність альтернативи. Інша річ, коли індивід соціалізується у гомогенному культурному середовищі, проблем його ідентифікації з власною етнічною групою практично не виникає. Механізмом формування етнічних установок і стереотипів у цьому випадку, як правило, є наслідування.

Засвоєння мови, культури, традицій, етнічних норм свого безпосереднього етнічного середовища відбувається цілком природно. Втім, усвідомлення власної етнічної ідентичності навряд чи можна назвати самодовільним процесом з огляду на його детермінованість зовнішніми умовами. Частіше за все, це своєрідна реакція на ситуацію культурного конфлікту, що призводить до позначення символічних меж між етнічними групами. До того ж етнічна ідентифікація не завжди відбувається шляхом наслідування. Зокрема, може мати місце примушення, коли в даний процес активно втручаються традиції та орієнтації суспільства, не говорячи вже про можливість вільного усвідомленого вибору.

Проте, в цілому етнічній ідентичності властиві два моменти. З одного боку, задоволення потреби в незалежності від інших і можливість самореалізації, а з іншого, потреби в груповій належності. Щоправда, поєднання різних причин і умов здатне певним чином розбалансувати природне протікання даного процесу. Одна справа, коли існує сприятливе ставлення до історії, культури свого народу, тоді навіть деякі відхилення, від так званої «норми», можуть розглядатися лише як зростання або згасання

етнічності.

Інша – коли з актуалізацією елементів етноізоляціонізму та замкненості виникають підстави для етноцентристської ідентичності. Хоча, скажімо, у деяких етнічних групах аналогічна ситуація може детермінуватися традиційними нормами, релігійними установками (як шлюбна ендогамія), але в цілому не призводить до ізоляціонізму. Порушення динаміки ідентичності часто-густо спричиняє її кризу [9].

Втім, стосовно етнічності, це явище навряд чи можна трактувати так однозначно. По-перше, важко уявити ситуацію, коли людина починає себе відчувати не тим, ким вона була ще до недавнього часу. А, по-друге, презентаційність зміни етнічної ідентичності може бути вимушеним кроком, обумовленим конкретною ситуацією, перерозподілом значущості її складових: "образу для себе" і "образу для інших". Окрім того, не виключена можливість інших ситуацій. Специфікація етнічної ідентичності значною мірою обумовлюється не лише її суб'єктивною, але і соціальною модальністю.

Так, за умов поліетнічної структури суспільства, не виключається розподіл етносів за їх статусом, що в свою чергу уможливорює прояв презентаційної ідентифікації (з метою досягнення вищого статусу) з більш престижною етнічною спільнотою (при збереженні відданості власним етнічним цінностям). До такого розвитку подій може спонукати не лише атмосфера мікро середовища, але й держави в цілому.

Більш того, представникам невеликих етносів взагалі властива загостреність етнічної самосвідомості, що за певних умов здатна інтенсифіковуватися. А звідси - зростання вимог щодо відданості спільним груповим цінностям і посилення протиставлення власних спільнот. Такі невеликі нації рідко здатні утворити сильну та добротворву державу тому етнічність яка має більш широкі межі повинна утворювати також ідеологію для того щоб зберегти себе від чужоземного впливу на етнічну і як наслідок свідомого рівня оскільки якраз таки етнічна приналежність та її цілісність

служують безпекою держави так що держава створює умови для розвитку конкретної нації тому опираючись на етнічну самосвідомість необхідно створити всі умови для того щоб ця етнічність залишалась непорушною і таким чином відмовитись в значною мірою чи в абсолюті від змішування для того аби чужорадна культура не змогла поширитися серед представників власної етнічності, саме тому держава повинна берегти генетичний код своїх громадян для того щоб він не був змішаний з будь-якою іншою спільнотою котра так само може інтегрувати свої цілі на територію конкретної етнічної групи що є зовсім не вигідним так як вона функція держави - це захист громадян і того що ці громадяни собою являються оскільки безтолкова держава буде захищати лише власний політичний режим тоді як держава яка має шанси на добре існування створена для задоволення потреб етнічності і народу.

2.2 Релігія як самосвідомість

Роль релігії та релігійної свідомості в безпеці держави, несумнівно може бути дуже великим і такого роду стратегія використовується вже на протязі шести тисяч років. Яскравим прикладом такого ставлення до релігії є Китай де існувала ідею і фактично досі продовжує своєму секулярному вигляді думка того що влада повинна отримати небесний мандат благословення від неба таким чином діяв і даосизм і конфуціанство, і саме в конфуціанській традиції та ідея закріпилася найсильніше. Тобто те що народу надано правителя тільки такого який є гідним і отримує благословення від неба тобто отримує благословення від Бога який надає йому право як єдиному керувати державою і ставити його таким що зможе привести цю державу до найбільших яскравим прикладом такого ставлення до релігії є Китай де існувала ідею і фактично досі продовжує своєму секулярному вигляді думка того що влада повинна отримати небесний мандат благословення [19].

Вже з цього ми можемо бачити наскільки важливою може бути релігія

та поняття які надходять від релігії важливими в розумінні безпеки держави.

Якщо населення впевнене що його владу та націю благословив Бог і зробив власне кажучи богообраною то тоді такий народ буде боротися за свою державу максимально сильно оскільки він буде вважати себе таким що асоційований самим творцем тому державна релігія та пропаганда державна територія націю благословив Бог і зробив власне кажучи богообраною то тоді такий народ буде боротися за свою державу максимально сильно оскільки він буде вважати себе таким що асоційований самим творцем тому державна релігія та пропаганда релігії на території держави створив умови для того щоб населення розуміло наскільки воно вище від будь-якої іншої. Релігія з'єднала такі народи Як євреї (іудеї) та японці (синтоїсти).

Окрім того релігія часто служить синонімом етнічної самоідентифікації таким чином як це відбувається в Боснії в часи балканської війни 1991-1995 років боснійці проявили себе як хоробрі воїни саме через те що асоціювали себе зі слабом тобто їх нація асоціювалася як нація що відмінна від хорватів і сербів таким чином що вони сповідують окремо релігію І власне є національним ідентифікатором саме через це необхідно додати їм і допомагати представники інших мусульманських націй тобто нація може визначатися не тільки релігією а і отримати допомогу від представників цієї ж релігії інших народів [19].

Потрібно зазначити що у всіх мусульманських країнах нації вважають себе відмінними від представників будь-яких інших релігій на дуже радикальному рівні І це загальним чином саме через те що іслам пропагандувався більш різко та нація що його сповідують є не настільки просунутими вони не пишуть цієї дороги які пройшли секулярні нині держави християнського світу котрі були не менш радикальними свого часу та відкидали будь-яку ідею терпимості на основі релігійного світогляду оскільки асоціювали свою релігію з тим яким повинно бути їхнація і єдиною можливою для усіх людей.

Дуже велику роль грає та чи є ця пропаганда виключно державною чи

сидить вона на підсвідомості самого народу який цю державу власне кажучи і створив оскільки на прикладі того ж ізраїля вони вважають себе богобраним народом від початку власної історії як окремої етнічності через це готові боротися за свій народ не тільки в рамках єдиної держави - це на території Європи,

Америки чи будь-якого місця де євреї розселення вони не дозволяють наступати на власні права оскільки усвідомлює себе чимось єдиним незалежно від того де в світі вони знаходяться і саме такий народ може створити ту державу котра буде готова боронити себе до останнього.

Іншим прикладом є деякі народи Кавказу інгуші та чеченці які сповідують не ту релігію яку вони придумали але вважають себе справжніми мусульманами, і вважають мусульман Бога браними людьми тому асоціюють себе з такими автоматично незалежно від того чи придумав їх народ цю релігію так як релігії мусульман всі мусульмани є Бога братами незалежно від їх етнічного походження тому чеченці та інгуші також є дуже зрупованими і на фоні ісламу який змішався з їх традиційними уявленням про світ та зміг допомогти з рухованості серед населення тим що заважав різним тейпам (етнічним групам) конфліктувати між собою.

Таким чином релігія впливає не лише на безпеку та готовність боротися народу за себе а й власне кажучи на самосвідомість. Розглянувши все це на прикладі України ми можемо бачити що на території Галичини знаходиться переважна більшість католицького населення держави і загалом це єдиний регіон України який сповідує традиційно не православ'я у більшості своїй так як католицизм поширений найбільший території Галичини тоді як православ'я відмітилося лише на території гірських південних районів (Косівського та Верховинського) [19].

У зв'язку з цим тривалий час іноземцями створювалася пропаганда та що не є окремим народом оскільки через іншу віру можна створити іншу націю самосвідомості громадян таким чином зовнішні сили наголошували на те що галицькі українці є представником окремої нації а внутрішні на те що

українці Галичини чужі іншим через інші світогляд незалежно від того наскільки ця релігія на сході була дотримана так як конкретно греко-католики мали східними українцями куди менше контактів ніж скажімо євреї чи мусульмани.

Таким чином релігія може бути інструментом не тільки об'єднання нації а і створення розколу серед народу. В більшості своїй галицькі українці є куди більш релігійними своїх східних побратимів і через це утримуються ідеєю того що нація повинна бути єдиною і на релігійній основі та не приймають будь-які інші землі уторгнення православних чи інших католиків так як сповідують свого роду унікальну гілку релігії.

У зв'язку з цим галицькі українці змогли краще зберегти свою самосвідомість так як утворилися як та гілка християнства яка не хотіла йти слідом за самопроголошеним московським православ'ям. Конкретно через це українські галичани завжди боролися з єдністю України яка не давала їм стати такими сепаратистами яке хотіли тут бачити московити та не дали себе асимілювати. Оскільки саме релігія не дав українцям асоціювати себе з будь-якою іншою нацією тому галичани змогли втримати ці позиції які давали їм можливість створити сильну націю та сильне суспільство в рамках української держави.

Необхідно розуміти що якраз релігія є тем готовим інформаційним проектом який без будь-яких вкладень держави вже створює населення і повинен бути взятим лише на службу нації. Зараз сильними релігійними державами де більшість населення сповідує ту чи іншу віру котра сильно впливає на їх життя є держави різного калібру в Європі, такі як Ватикан, в Азії, такі як Вірменія латинській Америці, такі як Мексика. Цікаво що релігія формує свідомість людини не лише в політичному плані а й в плані різних поглядів на життя таких як ставлення до різних явищ по типу бідності чи аскетизму.

Таким чином як галицькі українці відстоювали свою самостійність незалежно від інших ідей будь-яка нація буде відстоювати свою автентичність

маючи унікальну для себе віру. Подібного роду з її і Індія оскільки в Індії завдяки індуїзму більшість населення прийняла той світогляд який вигідний в азі незалежно навіть від їх ніж на походження релігія може об'єднувати різних людей створюючи суспільно-культурну основу [19].

Тоді як більшість українців намагалися розколувати націю на фані єдності що вигідно іншому народу конкретно поступаючись не просто за православ'ям а за рпц яке створило образ того що воно і тільки воно ідеально розглядає православ'я українці греко-католицького патріархату зуміли утримати свої традиції та етнічну самосвідомість та уникнути схожого впливу.

Саме це ще раз говорить що важливою є не сама релігія а тим чином як вона впливає на суспільство. Цікаво що азіатське суспільство вважається більшою мірою секулярними при тому саме серед них є широко поширеним уявленням про світ у вигляді різного містицизму наприклад азіати суттєво бояться числа чотири це показує те наскільки сильна в них пості релігійна свідомість яка не напряду впливає на уявлення про релігію а те як вони бачитимуть різні явища у світі тобто релігія впливає не тільки на політичну свідомість а і на суспільне життя населення та приватне життя особи.

Саме таким чином роль релігії в історії Китаю недооцінюється хоча б тому що в них просто своєрідне її сприйняття китайці і досі підтримують ідею небесного мандату та того що конкретний влада незалежно від того км чи Тайваню виконує свою місію по створенню благополуччя та добробуту серед населення схожа точка зору підтримується і в Японії де культ богообраності несе рід тенно що поволі божеств об'єднав Японію. Все це було сказано для того щоб ви зрозуміли нація яка має сильну релігійну свідомість ніколи не буде під даватися чужому впливу тому що будь-які чужі фантазії сприймає не більше ніж задумки конкретних людей які націлені проти її нації, такою яка була обраною самим Богом.

Саме це робиться релігію з ручним інструментом у керуванні політичним процесом та створенням необхідної самосвідомості серед народу

і для того щоб створювати союзи серед народів що було широко поширеним за часів хрестових походів.

Саме та ідеологія яка може створити населення що здатне боротися за свою державу і створює безпеку серед цієї власної держави оскільки якщо хтось готовий боротися за щось то він навіть не думає зазіхати на це.

Таким чином релігія яка впливає і на особисте життя людей не може не впливати на їх політичні світогляд, оскільки найефективнішим інструментом впливу для людей в політичному сенсі є не самі по собі політичні термінології А те що впливає на розуміння людини що є добрим і що є хорошим взагалі та те як вона звикла відчувати себе бачити розуміючи що її жертву поділить багато хто має ту саму віру та ті хто оцінить її.

Таким чином наскільки б сильною не була пропаганда пост воєнного періоду себто боротьба з нацистами євреями чи будькими іншим саме релігійна пропаганда створює уявлення сильної нації яка може зберігатися незалежно від зовнішніх факторів що ми бачимо на перекладі іудеїв, японців, вірменів, бошняків - тих народів які відзначилися своїм баченням релігії та суспільне відділяють себе від інших.

Цікаво що на прикладі буддизму який взагалі проповідує більшого роду політичну пасивність в релігійному сенсі через змішування з іншими традиціями різних народів була створена інформаційна пропаганда об'єднання на основі релігії жовтої раси хоча ніхто ніколи з релігійних діячів буддизму не асоціював цю релігію з конкретною расовою приналежністю. Буддизм також використовувався різними правителями для того щоб згрупувати населення на основі буддизму будувалися храми та поширювалися дане віровчання. Це ще раз говорить що релігія як ідеологія та власне як релігія є різними речами.

Тому релігія для багатьох важлива не як релігія А як політична система, спосіб керування людьми через те що вона створює ту картину світу яка вже може бути вигідною державі і залишається лише впливати на масову свідомість через релігійну діяльність [19].

Завершуючи цей розділ мушу додати що релігія яка впливає на свідомість населення є дуже сильним інструментом що створює картину світу і таким чином опираючись на те що людини вже є добрим чи є поганим ми можемо створювати в неї образ необхідності захисту цього асоціаціями з тим що нам вигідно.

2.3 Органи по боротьбі з небезпекою

Державна безпека загальним чином залежить від двох факторів: те як державні служби добре справляються з загрозою екстремізму і власне інформаційна безпека яка не дозволяє цій загрозі взагалі отримати шанс на здійснення, оскільки населення для цього повинно бути ідеологічно підкованим таким яке саме не захоче мати нічого спільного з будь-якими небезпечними для держави її цілісності та безпеки громадян що може зашкодити в першу чергу самим людям, які будуть мати до них відношення, скільки стаючи суспільно- небезпечними елементами.

Такі люди в цьому випадку викликають на себе дуже багато небезпеки так як будуть задіюватися у тех ідеях які будуть слугувати на користь екстремістським угрупованням чи іншій державі і ставлять на ризик своє-ж життя. Звідси висновки що ідеологія яка діє на території держави для того щоб дати громадянам усвідомлення того що є правильним а що неправильним дуже важливим оскільки вона значною мірою формує світогляд громадян і не дає їм втратити контроль над розумінням ситуації простіше кажучи вона формує розуміння того що є правильним а що неправильним і навіть думка про те щоб брати участь в якихось екстремістських угрупованнях цих людей абсолютно анульована.

Якщо держава не проводить будь-якої пропаганди на власній території своя ідеології котра буде діяти їй на користь то ризикує дуже серйозно по-перше попасти під вплив іншої держави по-друге виникнення на своїй території не може не угруповань котрі можуть розвивати населення і розуміння того що є правильним що ні і використовувати у своїх цілях. Якщо

населення держави буде перебувати у сфері інформаційної дії будь-якої іншої держави то у випадку конфлікту між цими державами значна частина населення стане на бік цієї в інформаційному просторі якої вона перебувала тобто буде становити загрозу територіальній цілісності та безпеці інших громадян, велика загроза колабораціонізму, екстремізму та іншого рівня небезпеки викликано вже тим що багато громадян не мали розуміння того наскільки важливим є їхня держава через інформаційну пасивність влади [15, с. 88].

Тобто такими діями як небажання брати участь у громадському житті у населення та впливати на їх світогляд влада робить все можливе щоб створити умови для власної небезпеки і особливо яскраво виражено це тим коли підтримується будь-яка ідеологія що не є такою яка б виходила походженням від держави а виходить від будь-яких зовнішніх чинників держав чи союзів які у будь-який момент можуть стати цій державі ворожими та викликати небажані наслідки в результаті політичних чи навіть військових дій котрі будуть слугувати великим рівнем коопераціонізму неважливо мілітаристичному чи політичному плані серед власного населення і це суттєво вплине на те як в цій державі будуть відбуватися зміни в свідомості населення яке знову ж таки може стати потенційно небезпечним для іншої частини громадян.

Будь-яка надія влади на якісь зовнішньополітичні союзи чи союзників, як все було у випадку з Україною призведе до того, що маючи за бажання захистити себе військовим альянсом він обернеться проти неї оскільки безпека населення залежить вже не від власної сили а цієї держави котра в будь-який момент може знехтувати інтересами нашої, що рано чи пізно союз з цією державою стане непотрібний і так як в іншій державі стануть розглядати частину населення держави де діяла їх пропаганда своєю цілком ймовірно що за наявності достатніх ресурсів відбудуться військові дії які в результаті приведуть до значних проблем та смерті цивільного населення що є вкрай небажаним і фактично найгіршим поворотом розвитку подій тому

інформаційна безпека в першу чергу залежить від інформаційної просвіти населення та того що держава не була пасивною у становленні їх світогляду.

Займаючи значну роль у встановленні світогляду серед населення держава фактично рятує себе від потенційних небажаних конфліктів та створює серед населення не просто ідею яка не призведе до будь-яких проблем а й ідею котра буде розвивати бажання безпеки населення та мирного життя. Оскільки ідеологічно підковані люди не будуть мати жодного бажання приймати участь у будь-яких екстремістських згурпуваннях сектах чи інших роду шкідливих організаціях котрі можуть спотворити обстановку всередині держави та нести будь-яку небезпеку для її населення таким чином якщо люди будуть адекватно ставитися до того що оскільки ідеологічно підковані люди не будуть мати жодного бажання приймати участь у будь-яких екстремістських угрупуваннях сектах чи інших роду шкідливих організаціях котрі можуть спотворити обстановку всередині держави та нести будь-яку небезпеку для її населення таким чином якщо люди будуть розуміти всю важливість цілісності своєї держави вони ніколи не підуть проти цього. Таким чином з самого початку необхідно створювати образ деяких організацій та ідей як шкідливих щоб стабільності на території нашої держави що призведе до серйозних проблем і це нам у жодному випадку не є вигідним [15, с. 89].

У підсумку саме та ідеологія яка захищає населення інформаційно здатна зробити ці умови щоб населення зрештою готовим було боротися за нею скільки усвідомлює себе єдиним цілим та таким що має спільний інтерес оскільки люди будуть віддавати своє життя лише заради того чому вони своє життя готові присвятити і у цьому випадку вони будуть асоціювати себе всіми можливими способами з нацією будь-яка людина будь-який член народу буде вважатися представником однієї сім'ї тільки поширюючи таку інформацію ми можемо створити ідеологічно підковане населення яке у випадку поганої ситуації буде готовим відстоювати незалежність суверенітет та цілісність народу. Тільки за таких умов можливо створити ці групи населення що здатні

будуть працювати в органах які не дадуть створюватися на території держави будь-який зовнішній небезпеці, та які будуть зберегти є від пагубного внутрішнього плеву різного роду екстремістських угруповань чи техніки діють в інтересах інших держав. Тільки за таких умов можна створити населення котре не буде під даватися на пропаганду ворожує нам держави чи будь-яке угруповання яке може нам нашкодити.

2.4 Приклад безпеки держави на рівні інформаційної пропаганди

Прикладом безпеки держави на рівні інформаційної пропаганди є створення ідеології серед населення, що буде забезпечувати його від залежності будь-якої іншої державної ідеології чи такої, що могла-б спричинити сепаратистську чи будь-яку іншу екстремістську діяльність.

Яскравим прикладом цього є Китай, адже саме в Китаї існує безліч релігій та визнаних етнічних груп які відчують себе єдиним цілим під впливом китайської пропаганди, це те що створює образ єдиної нації, великої Піднебесної, багато китайців навіть вважають себе не нацією а цивілізацією населення буде готовим боротися за власну незалежність від Буча іншого оскільки не завжди пропаганда загрози може врятувати населені яке її не бачить бажання протистояти та може мати великі шанси хотіти здатися через те що мотивації воювати за державу крайня низька однак таким чином можливо не лише стимулювати людей до збройної боротьби а й інформаційної таким чином ми можемо робити все можливе щоб рівень загрози і внутрішнього і зовнішнього боку всіма можливими способами зник [20, с. 41].

Отож для створення власної ефективної армії необхідна інформаційна пропаганда яка буде мотивувати людей боротися за дану державу і вона починається з того що народ хоча б якщо не усвідомлює бажання відцати життя за країну перед власним страхом то буде хотіти як мінімум не продати її і асоціювати себе зі своєю країною яка є для нього унікальною та атакою що замінити не можна в результаті чого він з часом задумавшись над цим

зможє віддати за неї життя оскільки людина перебуває під впливом того що існування даної держави є обов'язковим для його нації а його нація стоїть важливіше ніж його життя в тому плані що йому є ще захищати і тільки те все створення на рівні як в загальнонаціональному у вигляді історії культури мови та інших другорядних на фоні цих факторів так і асоціації своєї родини та свого народу крові на фоні нації створює всі умови щоб населення хотіло воювати та боротися за дану державу.

У свою чергу за мирного часу державні структури не повинні сильно захищати власну націю вет будь-якої шкідливого інформаційного впливу і для цього самі люди які будуть займатися цим повинні бути ідеально підкованими тому що в іншому випадку ми ризикуємо отримати чужерадних агентів на території власної держави які можуть створювати тай образ і ту пропаганду яка нам буде не вигідна оскільки вони будуть не зацікавлені працювати у вигляді китайців Гон-Конгу та Макао, котрі в минулому були частиною інших колоніальних імперій і не хочуть визнавати над собою комуністичну владу.

Через це в КНР необхідна потужна інформаційна пропаганда що створює єдність всього населення проблемних територій з рештою Китаю.

Відповідно, міжетнічні і міжрелігійні конфлікти в Китаї було вирішено за допомогою єдиного органу комуністичної партії Китаю, що володіє єдиною ідеологією і направляє її на єдність всі громадяни Китаю незалежно від їх походження та вірувань.

Це знову говорить про те що держава яка має ідеологію незалежно від того як вона її використовує і наскільки радикальними є її міри може втримати населення тим що вона серйозно ставиться до інформаційного сприйняття своїх громадян та створює картину світу яка необхідна їй для того щоб підтримувати баланс в державі [20, с. 42].

Інший приклад ще більш мультинаціональної держави Індія оскільки більшість народів які можуть сповідувати одну релігію історичне минуле незалежно від їх походження та навіть раси можуть бути об'єднані в єдину націю.

Однак найбільш показовим перекладом є російська федерація. Самий приклад цієї території свідчить про те, що народи які не мають єдності в релігії та нації можуть бути об'єднані постійним пошуком зовнішнього ворога, який намагається їх розділити та створити умови щоб вони були слабші і таким чином володіти ними, на цьому фактично стоїть вся пропаганда федерації з часів її незалежності, до того така сама пропаганда користувалася попитом в СРСР та імперії.

З великої вірогідністю, якщо між цими різними за походженнями та віроповідування групи не буде єдності, вони будуть створювати конкуренцію одне для одного що і відбувається у будь-який час та в будь-якому місці де немає геополітичного питання, тому необхідно розуміти що фактично це є цією частиною якої можна стати, саме це і створює довговічність Китаю що існує вже на протязі чотирьох тисяч років.

Китай послуговує релігійну свободу, однак цензура там створює всі умови для того щоб вона не порушувала соціалістичний порядок який нав'язано державною програмою для того аби контролювати населення, саме через це в Китаї відсутня будь-яка загроза релігійного екстремізму, і якщо така присутня то лише на території Синьцзян-Уйгурського автономного району, в складі якого проживають етнічні мусульмани уйгури, а також казахи і киргизи, однак з 2014 коли було скоєно останній великий теракт вони більше не можуть цього робити через систему репресій яку втілюють китайці, тому ми можемо бачити що система на фоні репресій проти етнічних та релігійних меншин може створювати безпеку іншим громадянам у тому випадку, коли представники цих самих меншин несуть будь-яку загрозу їх самосвідомості і в результаті будь-яких насильницьких дій проти населення [42, с.42].

Конкретно в Китаї етнічний та релігійний екстремізм пов'язані, оскільки уйгури є етнічними мусульманами, окрім того існує також інший, другий за чисельністю народ Китаю - дунгани, або лао хуей, які є етнічними китайцями- мусульманами що трансформувалися в окремий народ і жодної

небезпеки не несуть, саме через свою етнічну приналежність і усвідомлення себе як єдиної китайської нації, тоді як уйгури мають окреме державницьке технічне минуле і 1500-літню історію не пов'язано з Китаєм практично ніяк, оскільки ці території були окуповані китайцями не пізніше 1700 року.

Схожа ситуація стосується і Тибету, релігійний екстремізм міг виникнути на основі ламаїзму оскільки сам Тибет має навіть уряд у вигнанні, так як територію було окуповано КНР у 1953. Тим не менш, якраз таки ламаїзм не дав розвинутися на території сильному релігійному екстремізму, хоча існує сепаратистський рух. Наразі можливо виділити лише дві нації на території Китаю де є явний сепаратизм, однак також він присутній серед етнічних

Однак не дивлячись на це існують і зовсім інші приклади стабільності на інформаційному рівні, на території держави які викликані здебільшого історичне минуле яскравим прикладом такого є Бутан, оскільки Бутан - це держава що знаходиться високо в горах і є ізольоване від решти світу маючи низьку поліетнічність, одноманітне населення, створюється умови для того щоб зберегти культуру держава просто-напросто є закритою від решти світу у більшості розуміння, на всю країну працює практично день аеропорт.

У 2003 році в державі виник ризик тероризму через бенгальських індійських терористів що проникли на території держави і проводили там будь-які радикальні дії, однак їм не вдалося задіяти населення на свій бік і зрештою вони були знищені у ході операції "все чисто", це відбулося через те що не настільки велика та не маюча досвіду армія королівства Бутан відчувала себе єдиним цілим з владою, сам президент доклав зусиль для того щоб переодягнутися в звичайну людину і піти територіями які окупували сепаратисти. Суть стоїть в тому що саме таке ставлення між владою і народом створює єдність не тільки на інформаційному полі але на практичному, що викликає повагу у простого населення яке вбачає у лідері нації того хто захистить її від іншоземців та зробить все можливе щоб зберегти культуру та традиції [20, с. 43].

Таким чином ця держава не маючи великого населення може опиратися на те що збереже свою культуру і саме це єднає націю, воно і слугує ідеологічним засобом створення єдності та безпеки яке в 2003 році не дала створюватися в Бутані різним екстремістським угрупованням.

Тому необхідно розуміти що така політика яка підкреслює єдність та унікальність нації не може призводити до імперіалізму, однак також дуже добре створює фон для того щоб не було жодного ризику екстремізму чи будь чого небезпечна серед громадян.

Цікавим прикладом інформаційної безпеки є Японія, котра географічно ізольована від решти материка Азії, тим не менш в Японії у зв'язку з тим що населення є моноетнічним, тобто на території Японії проживає лише одна нація, а також немає будь-яких інших чинників які могли створити екстремізм, японська держава є найбезпечнішою у світі.

Яким чином їй а також південній Кореї довелося досягти такого рівня безпеки серед населення? Все виявляється дуже просто: абсолютна ануляція будь-якої можливості екстремістських груп в Японію не допускається, мусульмани та представники інших екстремістських вчень семітів та будь-яких релігій що могли б її зашкодити. В самій Японії виникала схожа загроза коли зародилась секта а ум сінрікьо, тим не менш після першого масштабного теракту вона була ліквідована і японці швидко отримали досвід що подібні групи повинні бути анульовані, окрім того виховання самих японців також відіграє немаву роль, оскільки ніхто з них, будучи дуже соціально зацикленими людьми, не бажає створювати проблеми іншій частині населення. Ці три: фактори: недопущення будь-яких екстремістських чи радикально налаштованих угруповань, яність населення на кровному та історичному рівні через що неможливий сепаратизм, винятком чого є Окінава хоча це немає радикальних мір, а також повага серед народу у вигляді виховання населення створює всі умови для того щоб Японія була безпечнішою державою у світі [20, с. 44].

Стосовно Сполучених Штатів Америки - ця країна є державою

мігрантів які об'єднані історичною долею, бажання вільно жити завдяки тому що Америка створила образ потужної супердержави яка має під контролем значну частину світової економіки та військової промисловості Багато хто хоче асоціювати себе саме з цією країною, оскільки не маючи якогось етнічного релігійного чи будь-якого іншого типу єдності що носив-б масовий характер.

Паспорт США є дуже бажаним громадянством, так як максимально реалізує потенціал людини і саме на ці об'єктивні факти, а не суб'єктивне бажання населення не мало жодного бажання приймати в них участь та асоціювати собі з ними будь-яким чином тільки таким способом ми можемо добитися того що населення одразу буде негативно на когось реагувати це можливо які прямою негативною агресією так і висміювання тих ідей які шкідливі для нашої держави та шкодять її безпеці і цілісності.

Необхідно розуміти що окрім фізичного фактору грає велику роль інформаційний. Однак саме фізичний фактор впливає на те чи буде держава захищена для цього необхідна ідеологічна підготовка людей котрі готові віддати життя вбити та померти за власну державу розуміючи її важливість і важливість окремоті від будь-якої іншої таким чином необхідно створювати образ існування держави як єдиного можливого варіанту існування конкретного народу та нації на що найбільше робиться ставка при створенні інформаційної пропаганди та мотивації людей вкладати туди власне життя тобто фактично все те що страхує від колабораціонізму і дає можливість створити високу мотивацію серед населення воювати за власну країну.

Якщо не буде проведено жодної інформаційної пропаганди то населення просто-напросто не захоче воювати за конкретну державу. Люди не будуть бачити сенсу відстоювати те що в їх житті ніколи не відігравала жодної ролі тому питання говорить не тільки про те як створити умови щоб не виникало різних небажаних угруповань а й умови де люди будуть хотіти вкладати власне життя у конкретну державну справу та асоціювати народ з нею таким чином створюються всі умови для того щоб жити в цій

державі безпечно оскільки тільки за вірогідності що структури будуть функціонувати ефективно ми можемо бути впевнені в безпеці серед цивільного населення і для цього необхідна велика інформаційна пропаганда котра буде діяти на користь даної держави щоб створити тих людей які будуть ефективно виконувати свої обов'язки перед громадянством [20, с. 43].

Будь-яка нація що нехтує інформаційною безпекою своїх громадян приречена на загибель оскільки таким чином вона створює всі умови щоб потім виникнути у конфлікти і навіть у такому випадку для того щоб вижити їй потрібна якась кількість громадян котрі готові віддати за неї життя та боротися для того щоб ця держава могла існувати і боротися за те щоб люди які проживають на її території могли жити спокійно тільки в такому випадку ми можемо говорити про те що нація зможе жити спокійно та без внутрішніх конфліктів і для того щоб створити людей які готові віддати життя за державу нам необхідна інформаційна безпека котра створить ідеологічний образ цих людей таким чином щоб вони захотіли асоціювати себе з цією державою та були готові знехтувати навіть своїм життям для того щоб забезпечити добробут нації.

Це можливо тільки в такому випадку якщо населення буде впевнене що держава є важливою і необхідно їй не просто не доводити до того рівня коли буде відбуватися будь-яка загроза а й власне кажучи захищати від такої самої загрози незалежної того звідки вона знаходиться від будь-яких внутрішніх угруповань що можуть окрім того бути фінансованими іншою державою так і від власне кажучи іншої держави котра несе свого роду небезпеку вже тим фактом що хоче поширити свою інформаційну пропаганду на території іншої держави таким чином ми можемо бачити що все взаємозв'язане пропаганда держави яка повинна забезпечити власне громадян конкретним світоглядом може забезпечити цим світоглядом і громадян іншої держави для чого необхідно вести на території країни власну пропаганду щоб захистити населення від того бачення світу яке вигідне сусідній чи будь-якій іншій державі котра бажає втрутитися в внутрішні справи нашої країни є таким

чином забезпечити серед населення той образ правильного який ми можемо бачити перед собою в тому випадку коли населення буде жити безпечно тобто небажання жодного роду створювати проблеми всередині країни.

Варто зауважити що як тільки народ починає усвідомлювати себе якщо щось окреме там необхідне існування тоді не можемо отримати ту картину що причиною чому імперії московії як така існує зараз. Це пошук постійних зовнішніх ворогів, і саме такою тактикою вона намагається користуватися для того щоб вижити, хоча це робить всі умови для того аби імперія кремля зникла.

Залежність політики федерації до війни створює високу вірогідність, що з відсутністю війни ця імперія буде знищена, так як вона існує лише на почутті та бажання конкуренції, тому є необхідним створення всіх умов для якісної пропаганди котра зможе об'єднувати всі ці етнічні та релігійні групи розуміючи те що без виняткової ідеології цього ніколи не станеться, імперія повинна створювати всі умови для діяльності на історичні та будь-які інші основі якщо навіть єдності на етнічні релігійній чи історичній свідомості немає бути створено, все можливе для того аби створювати ілюзію необхідності захисту союзу від ворогів, мотивуючи це тим що в іншому випадку всі ці народи перейдуть з-під контролю до будь-якої іншої держави, яка буде використовувати їх як маріонетку у своїх бажаних цілях, і саме це стає причиною того що на різних територіях утворюється єдиний менталітет а також насаджування єдиної мови та єдиного сприйняття світу незалежно від етнокультурного походження що робить неможливим як таким ризики екстремізму, однак саме в такому середовищі будь-які свідомі люди розуміючи свій зв'язок, який не має нічого спільного з імперією, будуть у зв'язку з високим рівнем та можливістю у зв'язку з високою можливістю боротьби за незалежність становлять ризик сепаратизму та екстремізму [21, с. 30].

Отже з цього висновок: створення єдиної ідеології не лише захищає націю, а й створює умови для того щоб вона була підготовленою в будь-який

час напасти на іншу націю так як усвідомлюється єдність цієї групи і єдність інтересів влади армії та народу там де така робота проведена не була не буде єдиним і може розколотися через будь-які причини які будуть ініційовані іншими державами.

Захистити державу від нереально існуючих ворогів, створив всі умови для того щоб американці не хотіли жити під будь-яким іншим паспортом. Якраз на фоні цього будь-хто хоче асоціювати себе з такою державою, розуміючи перспективи для себе та своїх дітей.

Європейські країни останнім часом замічені в тому що допускають на свою територію різного роду мігрантів а також дають розвиватися різним маргінальним угрупованням лівого нахилу, через що інформаційна безпека на території цих держав є все нижчою і нижчою, так як розвиваються різні небажані соціальні групи котрі підтримують мігрантів з недорозвинутих країн, які можуть нести в свою чергу екстремістські ідеї а також високий рівень криміналізму, через це створюється образ влади яка не може захистити власне населення і навіть робить все для того щоб йому зашкодити, це результат пасивності і неагресивності країн Європи у внутрішній політиці. Тим не менш, у зовнішній політиці вони опираються на єдність в історичному плані та розвитку власної ідеології лібералізму та так званої демократії котра зі старечної демократією немає настільки багатого спільного.

В ісламських країнах все більш ніж очевидно: іслам там є державною релігією, яка історично мала багато зв'язку з політичним минулим країни оскільки фактично створена як політична ідеологія, яка своїй правильності посилається на всевишнього Бога, такого який мав би знати все як має бути і які закони є правильними, оскільки він сам є головним законодавцем.

Таким чином на території ісламських держав не існує будь-якої загрози проникнення інших релігій, однак серед самого ісламського суспільства існує безліч течій що викликає у зв'язку з різним трактуванням Корану, велику екстремістську діяльність. Окрім того в різних ісламських державах існують різні етнічні групи, наприклад в Алжирі люди кобила, і з ними часто

здійснюються різного роду дискримінації, окрім того дискримінації та небезпеки ціленаправлено підлягає конкретна частина населення у деяких мусульманських країнах які ведуть боротьбу з іншими релігіями.

ВИСНОВКИ

Отож, підсумовуючи всі фактори, що впливають на інформаційну безпеку – ми бачимо наступну картину: по-перше, для того щоб створити інформаційну безпеку нам першочергово необхідним є створення умов які дозволяють мати ідеологічний вплив на населення та створювати в них той світогляд який для нас є необхідним, оскільки саме за таких умов ми можемо забезпечити безпеку від небажаних для нас зовнішніх та внутрішніх факторів, тому що таким чином ми дамо населенню те бачення світу яке нам необхідне.

Очевидним є те, що для створення єдиної ідеології необхідно опиратися на історичну, етнічну та релігійну свідомість населення щоб створити всі умови для виклику бажання жити в рамках саме цієї держави та не створювати будь-якої загрози її безпеці, тільки в такому випадку ми можемо говорити про гарантії безпеки для держави. Окрім того, очевидним є наступний фактор – розуміти все що пов'язано з іншими державами діє в її цілях, тому ідеологія повинна бути такою аби населення хотіло сприймати її виключно однобоко, так, як воно звикло робити, тільки в такому випадку можливо застрахувати своїх цивільних громадян від інформаційної небезпеки. Якщо-ж населення звикне до всього що є потенційно ворожим, то йому від цього буде тільки гірше, оскільки під впливом інших держав створюються всі умови для колабораціонізму бо населення звикає до того як реальність бачить держава – агресор.

Тільки за умов широкої інформативності населення ми можемо сказати, що воно перебуватиме в безпеці так як тоді не буде жодних умов які могли-б йому зашкодити, в цьому випадку з інтересами нації та тим як вона бачить світ тотожна сама держава що створена для того аби ця нація перебувала в безпеці.

Інформаційна війна може бути виграною лише цією стороною, яка має інформаційну підкованість, і ми повинні зробити все щоб кожен громадянин

усвідомлює себе одним цілим з усією нацією та державою. Вже такий світогляд може створити всі необхідні умови щоб в державі не було екстремізму та сепаратизму, так як тоді кожен асоціює себе з державою, і тільки в такому випадку можливо сказати що в державі буде дійсно безпечно в питаннях зовнішньої загрози, однак, тим не менш потрібно розуміти що в будь-якому випадку необхідними є органи які будуть боротися з ризиком екстремізму та тероризму. Для того щоб ці органи функціонували ефективно їх склад потрібно набрати з що зацікавлені в майбутньому встановленні сильної нації та її потужності в інформаційній війні. В іншому випадку можливі страшні наслідки коли за інформаційну безпеку береться ворожа держава що зрештою створивши умови може привести до експансії.

Тому, необхідно зауважити дуже короткий причинно-наслідковий порядок: населення повинно мати ідеологічну обробку, тоді воно зможе не лише безпечно жити, а й утворювати органи безпеки котрі здатні адекватно захищати менш підготовлених людей, в іншому випадку будуть створені умови для того щоб інша держава вторгалася у її справи. Окрім того, існує великий ризик екстремізму та сепаратизму всередині самої нації. Держава повинна бути зайнята своєю безпекою що залежить від сприйняття реальності кожної людини. Жоден народ, жодна нація, жодна держава не зможе створити безпечних умов для свого населення якщо буде пасивною у справах ідеологічної обробки населення, оскільки тоді вона стає об'єктом бачення іншої держави, котра буде транслювати всі події так як їй вигідно і створювати всі можливі умови для того аби вчинити дестабілізацію в обстановці всередині держави та звинувачувати в цьому пасивність та слабкість влади тієї країни, яка начебто не працює в державі та підкреслити що населенню потрібна сильна влада, яка зможе нею керувати і в результаті велика вірогідність самого вторгнення а також більше того, велика вірогідність колабораціонізму серед тих хто звик думати так як інтерпретує події інше держава.

Зрештою, необхідно подбати про те щоб на території жодної іншої

держави не створювався образ населення власної таким яким його хочуть бачити та ефективно протидіяти цьому. Якщо вони будуть ідентифікувати себе чомусь єдиним, цілим, в такому випадку є великий ризик створення різного роду сепаратистських та псевдоімперіалістичних утворень, котрі можуть знову-ж таки бути наслідком війни чи сепаратизму, який нам є зовсім не вигідним так як наше завдання створити всі умови для того аби на території держави було спокійно. Необхідним є розуміти що в жодній країні не повинно бути не те що задуму нападати, а навіть планів втручатися у державні справи, і це можливо тільки в тому випадку якщо населення держави одностінно відіграє значну роль в політиці, так як це відбувається в Сполучених Штатах Америки, коли кожен громадянин усвідомлює ким він є воювати та боротися з такою державою в інформаційному просторі все одно що підписати собі вирок.

Коли кожна людина є інформаційно усвідомленим громадянином, вона вже дуже далеко від будь-яких екстремістських рухів та вчень. Кожна людина, що є свідомим громадянином в жодному випадку не буде піддана іншоземній пропаганді оскільки усвідомлює що вона діє на користь іншої держави а також розуміє що є громадянином своєї.

На жаль, пасивність інформаційної пропаганди в Україні відіграла свою роль в тому що відбулася ескалація конфлікту і потрібно зауважити що більша частина населення хотіла приєднатися до федерації. Саме через це було створено моральний облік того наче хтось тут хоче жити з кремлем, і, в результаті цього відбулася давка на масову свідомість якої не могло бути в інших державах що не передували в сфері впливу федерації, а також це було створено для того щоб виправдати вторгнення перед очима якоїсь частини світової арени що складається з маргіналів, окрім того, це був розраховано в першу чергу на маргінальну частину українського населення.

Можна з впевненістю сказати, що Україна засвоїла урок і зараз повинна дбати про власну інформаційну безпеку та створити все можливе щоб на території держави не виникало нових колабораціоністських, ворожих до нас

груп. І тільки у такому випадку можливо створити та виховати здорову націю котра буде вдало протистояти будь-якій неvigідній для себе пропаганді, як на громадському рівні так і створювати державні органи котрі зможуть братися з нею. Для того щоб заподіяти створенню проблем з насильницькими методами необхідні органи які будуть успішно боротися з небажаними формами антидержавницької діяльності.

Державна безпека завжди залежала, і буде залежати від ідеологічної підкованості населення.

